

Biblioteka
HUMOR I SATIRA

Knjiga 109

Aleksandar Novaković

MALO LI JE?

*(aforizmi, rok poezija, histerizmi, priče i 113
rešenja za bolji život u Srbiji)*

Alma

Beograd, 2011

AFORIZMI

Ja sam neverovatan ljubavnik.
Niko ne veruje u moje avanture.

Dosta smo trpeli demokratiju.
Vratite tiraniju, navikla se leđa.

Narod kaže: oteto – proketo.
Crkva kaže: osvojeno – blagosloveno.

Opsednut sam svojim životom.
Shvatam ga previše lično.

Ekologija: Neće me oprati ni Dunav ni Sava.

Prešao sam cenzus.
Sad ću i ja moći da cenzurišem.

Dobili smo pendrekom po bubrezima.
Sad je jetra na pravom mestu.

Ko narod zove stokom roгатom sebe vidi kao glavnog vola
u krdu.

Uvedimo robovlasništvo.
Da i naši radnici malo odahnu.

Neću ništa protiv crkve.
Možda je privatizovala Raj.

Slabo zarađuje kao narikača.
Kukala mu majka.

Lider rumen a narod u komi.
Šlog ne bira gde će da udari.

Ja sam nosilac spomenice. Poginuo je neko drugi.

Kao hrišćanin sam se preporodio.
Na krštenju u pedesetoj godini sam i pelene nosio.

Udario je onom stvari u ledinu.
Toliko voli ovu zemlju.

I neka bude volja menadžerova,
kako u Upravnom odboru tako i na platnom spisku.
Aneks!

Napad je najbolja odbrana.
Ako druga strana ne pruži otpor.

Ako se i nije rodio za tu funkciju,
barem će umreti na njoj.

Ko istera pravdu,
taj dobije ministarstvo pravosuđa.

Štediša sam čitam, pišem.
I potpisujem hipoteku.

Uvek ćete imati moj glas.
A ja ću ćutati.

Opraće nas i Dunav i Sava.
To je naša ekološka politika.

Šta je starije – kokoš ili jaje?
Šta prvo naiđe.

Previše nas je na Zemlji.
Srećom, tu je Novi Svetski Proredak.

Što možeš danas nikad nećeš.

U starosti seks nije ritual.
Više simboličan gest.

Al tirjanstvu stati nogom za vrat to je
TUĐA dužnost najsvetija.

Saobraćajna pravila su tu da se krše.
Kao i pešaci.

Ne prizivajte Boga.
Šta ako nas sve spasi?

Ne zovite bračnog savetnika.
I sami možete da upropastite brak.

Ja sam virtuoz u krevetu.
Niko ne svira violinu ispod ćebeta kao ja.

Kad je moja žena rodila trojke,
ja sam rodio mečku.

Prve korake sam napravio kao beba.
Od tada se nisam micao sa direktorskog mesta.

Niste podigli nov pasoš?
Pa kako mislite da vas vratimo s granice?

Ne volim da filozofiram.
Ima i boljih načina da se poludi.

Omladino, možda vam ne nudimo posao i budućnost,
ali vam zato nudimo beli svet!

Bio je lovokradica, četnik, partizan, rukovodilac i lovac.
Taj nije izlazio iz šume.

Tata je biseksualan.
On bi seks a mama mu ne da.

Čuo sam i ja za eksperiment sa majmunima i uslovnim
refleksom. Jedino nisam video bananu.

Zna se ko u ovoj kući nosi pantalone.
Ja parnim a žena neparnim danima.

Srbi su Crnci koji su izbledeli od muke.

Slike patriota nosimo na majicama dugih rukava.
Da se ne bi videle krvave ruke.

Naša koalicija se tako zove jer se drži za narod ko koala za zelenu granu.

Slovenska preosetljivost –
čim ogladnimo počnemo da kukamo.

Kakav smo to mi ratnički narod
kad ni ratnu odštetu ne možemo da platimo?

Logično je da smo mi gore a narod dole.
Mi narod ne bismo podneli.

Obesio se.
Čvor je stegla zatezna kamata.

Osetio sam svu nepravdu globalizma još onda kad me
nastavnik geografije pogodio globusom u čelo.

Pa šta ako sam ispraznio državnu kasu?
Sad ima više mesta za svež novac.

Šta i ti fašisti hoće?
Lepo im ljudi kažu da se maskiraju kao i svi ostali
a oni baš zapeli.

Poslanici su se vratili u poslaničke klupe.
Čuli su da je neki kolega tu izgubio novčanik.

Zvanično: mi smo nesvrstana zemlja.
Nezvanično: neželjena.

Na mucu se poznaju junaci.
Kao mučitelji.

Žena i ja smo zamenili partnere.
Sad mi neko drugi zvoca.

Kažu da se od masturbacije u pubertetu oslepi.
To objašnjava docniji izbor partnera.

Ne možemo svet ni da opsujemo.
Ko bi to preveo?

Ja potičem iz stare beogradske porodice.
Još je moj pradeda došao iz šume.

Blago današnjim devojkama.
U moje vreme si morala da zatrudniš
da bi imala tolike grudi.

Moju ženu ne bih dao ni za šta.
Dao bih je za nešto.

Vratio sam se u zemlju da podelim muku s narodom.
Pare su ostale u Švajcarskoj.

Čovekovo telo je hram koji retki posećuju.
Onda je moja žena crkva Sv. Petra u Vatikanu.

Političari su najbolji kad odlaze s funkcije.
Izgledaju skoro ljudski.

Klonirana ovca Doli je dvoglava zato što nesreća nikad ne
dolazi sama.

Ovom narodu nema spasa a ako i ima sigurno je nešto
mnogo gadno.

Obrisali su pod sa mnom u Skupštini.
Nisam ja tamo neka krpa!

Jedna je majka Rusija.
I pomajka Belorusija.

Njegovoj poeziji pisanoj na toalet papiru nedostaje
lični pečat.

S verom u Boga, za kralja i otadžbinu,
emigrirajte u Englesku.

Pretvaram vodu u vino 50 %.
Pravim špricer.

Ne pucajte na svadbama.
Mali je šaržer.

Pronašli su me ispod stola.
Krio sam se od alkoholizma.

U očima moje majke ja sam najlepší čovek na svetu.
Šteta što devojke nemaju maminu dioptriju.

Ljubav je lepa samo kad se čeka.
Ako niste zagoreli.

Novo crveno slovo u kalendaru – osmomartovski post.

Najbolji sam u krevetu.
Kad legnemo, ja odmah zaspim.

On nije seksualni patuljak.
On je Hobit.

Ja sam propadnik srpskog naroda.

Droga nije takvo zlo kao nekad.
Danas je jevtinija.

Ovo je preskroman narod.
Tražimo malo – dajemo još manje.

Svaki lični čin je štetan za stranku.
Ukoliko nije seksualne prirode i vezan za predsednika.

Ko počne od nule završava sa minusom.

Kod političara primati nemaju primat.

Ovo je najneradnija zemlja na svetu!
Nemamo ni otpravnika poslova.

Kad je čuo šta treba da jede narod je pregladneo.

Reci istinu i nikom neće kruna s glave pasti.
Osim predsedniku.

Policija ne privodi nikog.
Lakše je ubiti na licu mesta.

Na putu sam da steknem planetarnu slavu.
Postaću najvažniji na Marsu – čim tamo stignem.

Ne mogu tek tako da se kurvam za posao.
Prvo preporuka pa onda ostalo.

Na kraj puta Bela kuća.
A odatle nema dalje.

Čovek se razvija uporedo s progresom.
Jednog dana će, uz malo sreće, postati životinja.

Ima u ovoj zemlji pametnih ljudi.
Sahranjujemo ih svaki dan.

U moj ugled niko ne sumnja.
Nisu ga ni svesni.

Mislim se nešto ali to nešto uopšte ne mogu da smislim.

Imam bolesnu maštu.
Sanjam da svi zločinci trebaju da budu kažnjeni.

Uhapsio me policajac.
Srećom, tezgari kao advokat.

Došlo je mojih pet minuta.
Na pauzi za kafu.

Ljubav ne dolazi iz stomaka ali ste blizu.

Da nisam kompletan kreten zadovoljio bih se titulom fah
idiota.

Blaženi da su siromašni duhom.
Njihova su ministarstva kulture i vera.

Štrajk je doneo polovične rezultate.
Pola radnika je umrlo od gladi.

Ja sam u grupi za pritisak.
Vršimo kompresiju grla i lobanje.

Aforističari nikome ne trebaju.
Naročito drugim aforističarima.

Ne uzdam se u se i svoje kljuse.
Pojeo sam ga.

Izdigao sam se iznad običnog sveta.
Imam apartman na 25. spratu.

Mislite da ja ne sanjam o sreći našeg naroda?
U pravu ste, nisam budala.

Žena misli da sam pravi pastuv.
Zato me i zove „konjino“.

Seks je s godinama i bolji i gori.
U proseku – nema ga nigde.

Dao sam joj srce.
Prodala me medicinskom institutu.

Kome praziluk iz dupeta viri taj ostati gladan neće.

Moj komšija je nastran?
Još gore – on je tolerantan.

Život mu je bio tesan.
Smrt mu stoji k'o salivena.

Kad ti se život pretvori u pornić,
postaraj se da budeš iza kamere.

U mojoj porodici vlada verska tolerancija,
bili mi praznoslavci ili katolicemeri.

Prošla su vremena aforizama o Vođi.
Došlo je vreme za aforizme o aforističarima
koji su postali Vođe.

Ako sam ja truba u krevetu,
moja žena je duvačka sekcija.

Robotizacija je uspela 100% .
Morali smo da demontiramo ljude.

Ja sam oduvek bio sledbenik naprednih ideja.
Više pratilac a još više uhoda.

Kod političara primati nemaju primat.

Droga nije takvo zlo kao nekad.
Danas je jevtinija.

Kad je čuo šta treba da jede narod je pregladneo.

Policija ne privodi nikog.
Lakše je ubiti na licu mesta.

Vi ste ljudi samo godinu dana?
Žalim, u oglasu jasno piše: tri godine iskustva minimum.

Radujemo se dobrom seksu.
Kao da smo tu.

Bedna zemlja.
Ovde lopovi pljačkaju lopove koji su krali od lopova.

Da nije bilo Prometeja,
aleksandrijska biblioteka ne bi izgorela.

Imamo i mi socijalni program.
Besplatan ukop siromašnih.

Otađbino, ti si kao zdravlje.
Koje ne bih poželio ni najgorem neprijatelju.

Zapošljavamo ljude na osnovu prirodne selekcije.
Po genetici.

U moje vreme se nije duvalo.
Žvakali smo travu.

Čovek se razvija uporedo s progresom.
Jednog dana će, uz malo sreće, postati životinja.

U moj ugled niko ne sumnja.
Nisu ga ni svesni.

Mislim se nešto,
ali to nešto uopšte ne mogu da smislim.

Imam bolesnu maštu.
Sanjam da svi zločinci trebaju da budu kažnjeni.

Uhapsio me policajac.
Srećom, iz hobija se bavi advokaturom.

Svaka mu je ka Njegoševa.
Pod uslovom da Njegoš nije bio Njegoš
nego se samo tako zvao.

Seo sam i počeo mirno da protestujem.
Par sati kasnije sam shvatio da je radno vreme prošlo
i otišao sam kući.

Ja sam mozak cele operacije.
Dajem im instrukcije kako da mi operišu mozak.

Ja sam osoba od proverenja.

Teško je naći pravog čoveka.
Sa ženama je već lakše.

Možda je ogavno ljudsko biće,
ali je zato netaalentovan političar.

SPC ne odbacuje nikoga, čak ni ateiste.
Eto koliko su očajni.

Da li da uđem crkvu ili u Partiju?
Da li da umrem od kuge ili od kolere?

U našoj Vladi nema veneričnih bolesti.
Ne jebu živu silu.

Naša zastava zaslužuje salutiranje srednjim prstom.

Ne damo Kosovo.
Branićemo ga na svim graničnim prelazima prema Kosovu.

Ja sredovečni smarač?
Hvala na komplimentu – prešao sam šezdesetu.

Naš jezik je živ.
Štaviše, povampiren.

Još se nije rodio ravan meni.
A i da se rodi, biće na nivou statističke greške.

Muče me noćne more.
Sanjam budućnost naše omladine.

Ima li ljudi u ovoj zemlji koji nisu potkupljeni?
Ima – nekima se samo preti.

Konac delo krasi a konopac vrat.

Ne mogu da ga smislim ali ću ga ponovo izmisliti.
Za potrebe izborne kampanje.

Srbovanje – ludom radovanje!

Na čelu ti piše da si Srbin?
Jesi li se skoro pogledao u ogledalu?

Ne treba mi ta nagrada.
Za čim ću čeznuti kad je dobijem?

Najslade je kad ti ne stigne plata.
Tad umiranje od gladi ima nekog smisla.

Produžavanje vrste je nasledna greška.

Bavim se obrnutim striptizom.
Plaćaju mi da se ne skidam.

Nemamo mi selektivnu amneziju.
Problem je u probirljivoj memoriji.

Nisam otišao na orgiju.
Ja sam individualni hedonista.

Neka vladaju oni koji su osvojili najmanje glasova.
Njih je lako oboriti.

Vlada je izbegla opštu glad.
Legalizovala je kanibalizam.

Ko se zime ne nazimi, taj ne živi u Srbiji.

Jedino rešenje za Srbiju je da bude u NATO-u kao neutralna i ruska gubernija ujedinjene Evrope, prava republikanska monarhija totalitarno-demokratskog karaktera!

Ubili ste sve ljudsko u meni.
Spreman sam za ministarsku fotelju.

Živi se nekako a umire svakojako.

Tražili budalu za posao i ja se javim.
Kažu – marš kući, prekvalifikovan si!

ROCK SATIRA

Dobar deo pesama iz ovog poglavlja se nalazio se na repertoaru mog ex-benda „Skribomani“ te u okviru njihovih solo projekata – Billy Pilgrim i Alex Brutalis. Neugodno čitanje želim,

Autor

Svetski pajkan

Ja sam svetski pajkan
mene svako zna,
govorim tiho,
sa sobom nosim psa,
u boj za pravdu,
za zvezde i štrafte,
demokratija raste
gde god ima nafte.

I am world's cop,
please kiss my ass,
don't you ever stop
'cause you know you are the best
can't speak your language,
don't know your culture too,
old nations die,
so why won' t you?

Pasji život

Suvišan si posle tridesete
I prihvataš takvo stanje,
Guzice rastu s godinama
Ili to stolice postaju manje

Ne smeta šef s krvavim rukama,
Ne smeta da se svakome kezi,
Možda umreš dok stojiš kraj kase,
Možda spržiš lice u fritezi

Stavite nove rešetke na kaveze!
Ne dajte da ljudi postanu životinje!

I posle pesme opet ćeš tako,
Nov zalogaj – nova ćuška,
Pun frižider a večito gladan -
Pavlovljev pas, balava njuška

Bilo jednom na Divljem Istoku

Imaćeš kola i novi stan,
Ispuniću svaki mogući san
Na izborni dan, pazarni dan,
Na izborni dan, najluđi dan.

Daću ti ženu i troje dece,
novu garažu i dve “mece”
na izborni dan, pazarni dan,
na izborni dan, najluđi dan

Dobićeš vašar, dobićeš šatru,
Moj novi totem i svetu vatru
Na izborni dan, pazarni dan,
Na izborni dan, najluđi dan

Dobićeš Srbiju – nikad veću!
Dobićeš mačku, dobićeš vreću
Na izborni dan, pazarni dan,
Na izborni dan, najluđi dan

Kako izgledaš?

I mada pričaš tako dobro
O sebi na tvom novom poslu
I mada imaš pravi rečnik
Dobar CV i pravu pozu

Njemu se sviđa kako ti izgledaš
Njemu se samo sviđa kako izgledaš

I mama ti kaže zovi ga tata
Iako on to stvarno nije
Budi mirna i traži nešto oštro
Malo je nezgodan kad popije

Njemu se sviđa kako izgledaš
Njemu se sviđa kako izgledaš

Vrli novi svet

Oko mene se gradi novi svet
Ništa više nije privatno
Oko mene se vrti novi svet
Ništa više nije bezbedno
Oko mene vrli novi svet
Ništa više nije normalno
Oko mene vrli novi svet
Ništa više nije kupljeno
Oko mene neki vrli novi svet
Ništa više nije humano

Iluzija veličine spakovana u megabajte
usamljeniji sam nego ikad
Iluzije pretočene u dolare i benzin, i benzin, i benzin
Koji sve razara

Oko mene vrli novi svet

Hipermarket Funk

*(U znak sećanja na zlatne dane Miškovićevih
hipermarketa)*

Ja sam gladan čika Miško
Ja sam hangri ankl Miki
To što ti izgledniš ljude
Pa to ne može niki

Raf do rafa, brat do brata
Oteg'o se tužni red
Za hiljadu dindži meni ništa
A tebi mleko i med

Tvoja omiljena igra je monopol
Daš sto dindži i ne ideš u zatvor

Pera Detlić

Ehehehehe! Pera Detlić!

Da je Pera, da je Pera,
U muriju brzo kreno
Da je Pera, da je Pera
Kod Lajkovca levo skreno
Da je Pera, da je Pera
Na izbore izašao
Svega ovog ne bi bilo

A da je Pera, da je Pera
U muriji šefovao
A da je Pera, da je Pera
kod Lazarevca ablendovao
a da je Peru, da je Peru
za Borisa narod izabrao
svoga bi ovog opet bilo
jer je Pera pravi Srbin,
šumadijsko luče milo!

Najnovija vest:

Prema neproverenim izvorima, Pera Detlić zvani Mafija,
poslednji put je viđen ispred MUP-a u Despota Stefana.
Potraga se nastavlja!

Bluz političara od karijere

Simbol tvoje partije je simbol neke kompanije
Tvoji su zakoni prazna hrpa hartije
Tvoja je vojska obučena da ubije
Izvan granice razuma i izvan Srbije

Tvoje škole ničemu ne uče
Tvoja policija zna samo da tuče
Tvoji birači svi su od juče
Verni do smrti ko štajersko kuče

Nema demokratije ako jedan drži pola zemlje
Nema kuće za siromašne – samo rajsko naselje
Nema nigde sreće a glumi se veselje
Ne ispunjava se nijedna osim poslednje želje

Mi smo razlog što postojiš
Mi i niko drugi

Vremenska distanca

Za sto godina niko neće
Za sto godina niko neće
Znati šta sam uradio

Za sto godina sve će
Biti istorija nikom neće
Goreti sveće

Za sto godina ovo neće biti ništa
Za sto godina svi će biti mrtvi
Pa čak i ja

Za sto godina ako bude živih
A biće značice samo
datum il dva

Ostaće samo moj lik i delo
Ostaće samo legenda
I neće biti optužbi
I neće biti suda
I provući ću se
Za sto godina

Šljiva – Republika
(Banano, u srcu te nosim!)

Proveravamo ti poštu i s kim si na netu,
Prisluškujemo telefon, motrimo na tebe!
Šta misliš o prilikama u zemlji i svetu?
Demokratija se štiti od same sebe

Ti imaš ustavna prava
Da te zgazim kao mrava

Možeš da sečeš i jedeš svoje prste,
Možeš da robijaš bez ikakvog suda,
Ako si nacoš na vlast te puste -
Ako nisi – imaš pravo na šut u muda

Ti imaš ustavna prava
Da te zgazim kao mrava

Nećeš da brojiš Kineze i Rome?
Nećeš da navijaš za reprezentaciju?
Možda prizivaš američke “fantome”?
Možda radiš za nevladinu organizaciju?

Pomrčina guta
Srbija je crna rupa

Ti nisi čovek Božji

Ideš u crkvu svakog dana
ali ko je u tvojim molitvama?
Naša deca su tvoj plen!
Naša deca su tvoj plen!

Nisi čovek Božji
Već utvara u rizi
Nisi čovek vere
Ti ni vaška nisi
To je jako važno!
Nek se dobro krije!
Za grehe tvoje
pred očima Justicije!
Slučaj ti ima bradu
Kakvu i ti nosiš !
Nisi apdejtovao zločin?
Hodi ka slobodi!
Jer crkva je čista
Jer crkva je Neko
Njenu decu vrebaj
a Bog je ... daleko
Ali to nije važno
Bog nama ne treba
Bog Nacije te ovde
Vodi pravo do neba
Blagosiljaće ubice
Njihove kame i tenkove

Blagosiljaće tajkune
I račune im bankovne
Blagosiljaće potkupljene
Pune gadosti i pohlepe
Kupiče nam džipove
Da pregazimo sirote
Blagosiljaće ratove bez povoda
Akademike i „pesnike iz naroda“
Mi nismo kao protestanti
Sigurno ne kao katolici
Licemeri zapadni, kleti
Što sede vazda u sudnici
Naša crkva mora ostati čista
I Mi na tome radimo
Pa neka se u tom poslu
Svi u tebe preobrazimo
Ti nisi čovek Božji!

Ideš u crkvu svakog dana
ali ko je u tvojim molitvama?
Naša deca su tvoj plen!
Naša deca su tvoj plen!
Osam godina nije dugo, znaj!
Osam godina neće izbrisati tvoja zla

Zasijaće Sunce za Srbiju

Zasijaće Sunce za Srbiju
Bićemo lider na Balkanu
Bićemo se za demokratiju
i naftu u Iraku i Iranu

Zasijaće Sunce za Srbiju
Biće to istorijski pomak
A naš Patrijarh pravoslavni
Postaće ajatolah

Zasijaće Sunce
Ali ne za nas...

Zasijaće Sunce za Srbiju
Kao zvezda NATO pakta
Primaćemo pisma saučešća
Napisana s puno takta

Zasijaće Sunce za Srbiju
Za sve sem za mrtve
Zasijaće Sunce za Srbiju
Za bogate, ne za žrtve

Zasijaće Sunce
Ali ne za neke od nas

Mantra srpskih nacoša

Nismo ljude pobili
nismo sela spalili
nismo vas orobili
živ mi ti!

Nismo vas iselili
možda izmestili
nismo zemlju spalili
Gde bi mi?

Nismo vas mrzeli
nismo vas pljuvali
nismo zatvor punili
Znaš li ti?

Mi smo bili vitezovi
milosrdni, kao krstaši
mi smo svuda
gde su naši krajputaši

Mi smo bili vitezovi
milosrdni, kao krstaši
nek se sad smiri sve
kao viski u čaši

Vidimo se u sledećem ratu!

Sad me vidiš – sad me ne vidiš

Pogledaj nove mostove
pogledaj nove drumove
pogledaj čudo tehnike
gledaj samo bogate

Zar to nije dobra stvar?

Pogledaj sada sirote
pogledaj sada sjebane
pogledaj one koji odlaze
u neke paralelne svetove

Slepilo je dobra stvar
ako je selektivno

Sad me vidiš – sad me ne vidiš!

Milion i prva mušterija

Još mizerije, nije mi dosta
Još mizerije, nije mi dosta
Grand u deceniji Velikog Posta
Još mizerije, nije mi dosta

Još mizerije, nije mi dosta
Još mizerije, nije mi dosta
Slikaju mobilnim kad skačeš s mosta
Još mizerije, nije mi dosta

Dajte mu malo po optimizmu
Udarite po defetizmu
Odajte počast materijalizmu

Vi ste milionita mušterija!

Vi ste krivi!

Njegove žrtve su mrtve
A ideologija večno živi
Ćutali ste tada, i vi ste krivi!

On se smeje i hohoće
Na izborima drži trećinu
Vi ste krivi za grobnu tišinu!

Dolaze vam u pomoć analitičari masni
Blagoslov Sinoda i demokratski čiča-Mlitoje
Svi krivi ko i vi i svi njega se boje!

Mada, dobar je nacionalizam kad je umeren,
Radi te ko kokain i misliš da baš sve smeš,
Kriv si pohlepni skote što se prodaješ za keš!

Nije loš ni primitivni kapitalizam
Pusti genocid, samo kintu ti namlati
Kriv si što igraš kako gazda plati!

Krivi ste a kažete da ste zavedeni
Niste klinici i videli ste šta se valja iza brega
Pucali ste i sebi u potiljak kad ste glasali za njega!

Tehnička obrada

Na potezu Zmaja od Snošaja do Strahinjica Crvenoga Bana
traje ljuta borba za ljudska prava
onih koji su žrtvovali guzicu i lice
vitezovi, mačeve ne vraćajte u korice

Secnite ih tu i ovde i tamo a naročito onde
nek megdan traje do letnji dan u podne
a kad se završi izložite obrađena telesa
njima pun ego a vama puna kesa

Neka bude borba neprestana....

Topovsko meso

Možda je tvoj cilj dobar
možda se boriš za pravu stvar
ali kad svi zbrišu i ti ostaneš
da li bi onda bio negde drugde?

Ti si topovsko meso
umrećeš pre nego što dotakneš tle

Bićeš srećan ako umreš
pre nego što dotakneš tle
Nikome ne treba
bogalj na paradi

Agonija izbora

Koji otrov, koji otrov
da izaberem danas?

Da l da zgutam
da l da pijem
da l da pirnem
da l da glasam?

Da l da bocnem
da l da šmrknem
da l da liznem
da l da maznem?

Da l da gledam
da l da žderem
da l da jebem
da l da roknem?

Agonija izbora!

Voditeljjev strah od emisije

Alo, brate šta se radi?
Evo me, sad ću doći!
Ajde brzo, dok smo mladi!
Evo me, sad ću doći!
Tebe silni narod čeka!
Evo me, sad ću doći!
Sve poznata lica neka!
Evo me, sad ću doći!

Mene gadno žulja kičma -
uz leđa mi je uvek išla,
nije dala da gamižem,
nije dala da se klanjam

Moralistička to su sranja

Slomiću je ko perecu
da zabavljaš ludu decu,
zgaziću te k'o bananu
da fukari držiš stranu

Koštana to su sranja

Alo ljudi, šta se radi?
Pogledaj ko je doš'o!
Ja k'o uvek, na estradi!
Pogledaj ko je došo!

Vi ste najdivnija publika!
U zdravlju se gledali!
Narod je neizlečiva bolest

Narod je neizlečiva bolest
Neko je psoglav
a neko klimoglav

U normalnim okolnostima
vlada samo jedna kategorija -
pizde koje drže idiote
na kratkom povodcu,
toliko kratkom da ih ponekad
ujedu za ruku

Narod je neizlečiva bolest

Neko je psoglav
a neko klimoglav

U vanrednim okolnostima
dve kategorije vladaju –
idioti, koji ubijaju sve što hoda
i pizde, koje puštaju idiote
da urade prljavi posao
u njihovo ime

Pizde i idioti trte
sve što pređe preko crte

Streć jorself¹

Tvoj pokret me prati
ja sam tvoj trendseter
pratiš me u stopu
kao verno štene

Streć jorself
streć jorself

Koliko kostiju ima tvoje telo?
Koliko masti imaš u organizmu?
Da li si spreman da izazovu pogledaš u oči?
Da li si spreman da oslepiš?
Da li si spreman da pustiš druge da troše tvoje pare?
Da li si spreman da otvoriš novu kreditnu knjižicu
i zašto nisi Čak Noris?

Fitness centar
Šitnes centar

---

1 – Stretch yourself – protegnite se na srpskom engleskom

Nepristojno živ

Na ulici
Čekaš celu večnost
Na ulici
Prolazi ti život
Na ulici
Prokleti autobus
Na ulici
Odvozi na groblje

Besplatna vožnja do ivice grada

Ima razloga za nadu
Ima razloga za sreću
Ima razloga za ludost

Ali ovako je lakše

Zašto da budeš nepristojno živ?

Besplatna vožnja do ivice grada

Daj, daj, daj!

Veru
za večeru
Šupak
za doručak
suštinu
za užinu,
bele bubrege
za kolege,
bubrege za mućak
a mućak – za rućak,
lovi, kolji,
do večeri
upiši se
među zveri.

Ceilidh² blues srpskog japija

Znaš li kol'ko ljudi plaćam?
Znaš li kol'ko otpuštam?
Znaš li koji lekić pijem?
Znaš li da sam sasvim sam?
Nesanice mene muče,
Moj je krevet hladni grob,
Žena pored mene hrče,
Hoću da mi budeš rob

²Wha wadna fecht for money
Wha wadna draw the sword
Wha wadna up and rally
On your fuckin boss's word?

Bez mene se uvek može
K'o bez rupe posred glave
Al' bez mene bankrotira
Svaki splav na obali Save
Postani moj simbol moći
Tvoja biće džungla sva
Samo jedno ti zapamti
Da sam glavni majmun ja

-
- 2 Ceilidh – keli (Gelik) – igranka sa tradicionalnom škotskom muzikom
  - 2 Ovaj deo je parodija stare jakobitske pesme na skotsu – Ko se neće tući za pare/ ko neće potegnuti mač/ ko se neće sjetiti/ na poziv je-benog šefa?

Diktatorov park

(U čast spomenika azerskom diktatoru Hejdaru – Hejteru Alijevu podignutog na polzu (?) narodu serbskom a u parku tašmajdanskome, s nezahvalnošću od autora)

Ja sam zvezda
ja sam kvazar
ja sam Azer
ja sam Hazar

Ja sam špijun
ja sam gazda
ostajem tu
uvek i vazda

Ovaj park je moj
Hajde, deco, igrajte se!
I ovaj park je moj!
Hajde deco, igrajte se sad!

Stiskam pesnicu
stiskam mozak
pucam kao kauboj
sečem kao kozak

Ti si krotak
ti pokoran
ti si bolestan

jer nisi otporan
na novac

I ti ćeš biti moj
pa ćemo se igrati
I ti ćeš biti moj
pa ćemo se igrati
po vasceli dan
samo ti i ja!

A kako bi bilo...

A kako bi bilo da sad lepo odjebeš
viziju sveta – hipermarketa zadrži za sebe
ti pameti, kičme, muda nemaš ni za zrno
maneken za japi odela a ispod noktiju crno

A šta kažeš da kupiš kartu u jednom pravcu
poslaćemo te na krstarenje u bušnom čamcu
ne brini ako budeš u frci, poslaćemo ti para -
radničku platu od dvadeset hiljada dinara

A kako bi bilo da odeš u moderne krstaše
takvi kao ti se terorista nikad ne plaše
marširaj, salutiraj, pucaj i zastavu diži
raportiraj, zakopavaj, prekopavaj, činove niži

Svi smo mi zamenjivi ali su neki
zamenjiviji od drugih

Buržuj

Ja bih da budem buržuj
fantom iz kruga dvojke
ja bih da ne znam ništa
osim da sam rođen ovde

Periferija – divlja prerija
šljakeri su menažerija

O da!
Boom shakala!

Periferija – turska serija
u centru fensi parfimerija

Ja bih da budem buržuj
al' da zadržim akcenat!
Ko te pita za beogradski
kad se ugradiš u procenat?

Ja bih da budem buržuj!

HISTE(o)RIZMI
ili ISTORIJA NA ODMORU

Puškin je ubijen pištoljem?
To mi nije jasno.

Da je Gandhi znao da je njegov otpor gandijevski ,
odmah bi uzeo pušku u ruke.

Koreja je podeljena na Severnu i Južnu radi lakše
orijentacije Korejanaca.

Abrahama Linkolna su zvali „Pošteni“.
Mada je živeo dovoljno dugo da se pokvari.

U Rimu je oštro sprovedena reforma pravosudnog sistema.
Pravniku Ciceronu je odsečena glava.

Beše Viking Harald Lepokosi.
Na nadimku mu se lepota zaustavi.

Spartak je podigao robove i tako dobio
fudbalski tim u Ukrajini.

Ričard Lavlje Srce je pametno umro u 12. i tako izbegao
da postane Ričard Engleski Kasapin u 20. veku.

Da je kraljicu od Sabe bolela glava a car Solomon dobio
kilo, ne bi bilo etiopske dinastije i Haile Selasija i kome bi
Bob Marli onda posvetio svoj repertoar?

Pesma nad pesmama je u Bibliji jer je priređivač kao mali
ukrao svitak očevog „Plejboja“.

Da nema Bajce Pašića
niko ne bi pamtio Svena Rašljobradog.

Erik Krvava Sekira je seckao nerve bližnjima.
Između ostalog.

Grci su imali silne probleme sa antičkim figurama.
Do pojave gumenih lutaka.

Probudi se Če Gevara sav znojav: Revolucija je mrtva!
Sanjao sam da sam postao brend!

Kad su Turci došli na Balkan to je bio početak kraja
Otomanske Imperije. Pet vekova dugog kraja.

Pušenje ubija.
To je prvi shvatio poglavica kojeg su bledoliki ubili
dok je s njima delio lulu mira.

Bio Halvdan Plavozubi.
I to mu je dovoljno.

Niko ne zna ko je započeo – Srbi ili Hrvati.
Znaju se samo optužbe za nedovršenost.

Arhimed se prekomerno kupao i brljao po pesku dok se
legionar nije sažalio i ubio ga.

Ko traži drakonske zakone dobije Drakona.

Džabe Hamurabiju zakonik.
Zapamćen je po glupom imenu.

„D“ dan šezdeset godina kasnije:
srpski šnajderi trijumfalno ulaze u Pariz.

SSSR je izgubio dvadeset miliona ljudi u Drugom svetskom
ratu, Poljska šest a Jugoslavija samo dva – zbog manjka
materijala. Izvinjavamo se, popravićemo se u Trećem.

Velika šizma predstavlja raskol katolika (pravovernih) na
Istoku i ne toliko velikih katolika na Zapadu. I obratno.

Engleski kralj Edvard Prvi Krakati je posekao stotine velških bardova i tako uveo termin „kulturalna politika“.

Krstaški ratovi su izmišljeni kao izgovor za srednjovekovni turizam.

Martin Luter je zaratio sa Rimom jer nije platio reklamni prostor za svoje teze na crkvenim vratima.

Josif Flavije je izabrao pravi trenutak za pisanje o savremenicima. Kad su svi pobijeni.

Kako je Henri Osmi smirio Irsku? Obećao je da će ženiti Irkinje dok mu jedna od njih ne rodi sina a ako ne – sekira.

Da Marko Antonije nije bio dobar Kleopatrin ljubavnik, znali bi ga kao lošeg vojskovođu.

Svaki Rajh može biti Treći. Zависи kako brojite.

Edvard Prvi Krakati je ispreskakao komšijske države,
Škotsku i Vels.

...a onda su naciste pobedili Imperija Zla i Svetski
Policajac.

Pa šta ako je Ričard Treći izgubio presto?
Šekspir mu je dao grbu, a to se ne dešava svaki dan.

Fanatizam kamikaza bio je proporcionalan litrama goriva
i varovima na kabini.

Stjuarti su poraženi, klanovi ukinuti, keltski jezik odumire.
Još se samo Mel Gibson bori.

Nema omleta bez polomljenih jaja, reče Lenjin.
Nikad nije voleo omlet.

Pravu veličinu Rusije otkrili su samo oni koji su poslani
u Sibir.

Staljin je pobio više Sovjeta od Hitlera?
Što da on bude poslednji?!

Srbi su bez krvi došli na Balkan.
Svi pametni su pobjegli.

Stratimirović je kriv za sukob sa Mađarskom.
Proglasio je Lajoša Košuta za lovačkog psa.

Slavimo istorijsko „ne“,
dan bekstva srpskog jezika od pameti.

Hanibal je, ratujući, isprobavao prefinjenu tehniku.
Slonove, recimo.

Juda Iskariotski je znao za sentimentalne vrednosti.
Zarađeno od prodaje Hrista uložio je u srebrni poslužavnik
na kojem je bila glava Jovana Krstitelja.

Hanibal je unapredio ljude.
Od mezetluka u glavno jelo.

Cezar je započeo osvajanje Britanije.
Dva milenijuma kasnije britanski turisti uzvraćaju udarac.

Aleksandar Veliki je pio, bludničio, sekao čvorove,
proglašavao se za Boga i ubijao prijatelje.
U pauzama je osvajao svet.

Vikinzi su spavali pijani u svakoj luci Zapadne Evrope.
Njihovim potomcima je dovoljan Hamburg.

Prvi ljudi na Mesecu su ostavili svoj izmet u kapsuli.
Zaveštanje za budućnost.

Perikle je tajnu uspešnog gradonačelnika odneo u grob.
Četvrtastu glavu.

Robovi su u udžbenicima istorije iz pedagoških razloga.
Zbog utehe robova koji je uče.

Musolini je umarširao u Rim jer je zaboravio
da skrene u more.

Amerikanci nisu spasili Perl Harbur od Japanaca jer je
Predsednik je mislio da Havaji nisu u SAD.

Šta bi prastanovnici Kube rekli 500 godina od otkrića
Amerike? Lep je taj film o Kolumbu, ali gde je Krvavi
Admiral?

Kad umrem, od kože mi napravite doboš,
rekao je Jan Žiška.
Tako je Slovačka zabubnjala.

Ko ne može da proda kola ne može da bude predsednik
SAD. Ali, ako pravom čoveku pokloni pravi model...

Vašington i Džeferson su bili robovlasnici,
ali Buš nije bičevao Crnce.
Osuđivao ih je na smrt kao guverner, to je sve.

Klinton je posle seks skandala bio politički mrtav svuda.
Svuda, sem u Francuskoj.

Neki veruju da su cionisti žrtvovali šest miliona Jevreja u
zamenu za Izrael. Takvi likovi su prepoznatljivi – čitaju
novine naglas i zovu me „Njegovo Imperijalno Veličanstvo
Boris, car Bugarske“.

Antiglobalisti su i umni, divni intelektualci i diktatori koji streljaju zbog duvanja a globalisti su maštoviti reklamopisci i masovne ubice.

Sinonim za politički amaterizam?
Iznenadni napad griže savesti.

Na Zlatiboru je vazduh čist.
Nažalost, iznad standarda Evropske Unije.

Pokret nesvrstanih je propao sa Titovom smrću kao restoran bez ugledne mušterije.

„Osvajati moramo ako je stvar pravedna“ –
stih u američkoj himni čiji drugi deo niko ne peva.

Broj podela Poljske prevazišao je njenu veličinu.

Hamlet je istorijska ličnost o kojoj se najviše zna iz komada koji je delo mašte.

Dok nismo počeli uništavanje svetinja
nismo znali koliko je Kosovo sveta zemlja.

Kralj Ofa je podigao zid prema Velsu i tako spasio englesku hortikulturu od velškog praziluka.

Island je u istoriju ušao stidljivo: oteli su ga zalutali Vikinzi od povučениh irskih monaha, preuzeli Danci, neupadljivo je 1944. proglasio nezavisnost a kad se neko tamo odseli retko ga čujemo. Postoji li uopšte taj Island?

Revolucije je prvo dizala buržoazija a zatim proleterii.
Red je na seljake.

Kina je drevna civilizacija o čemu govore milenijumi stabilne despotije.

Evropljani su deca rođena u kolevci demokratije koja
prazne creva po bivšim kolonijama.

Vikinzi su otkrili Grenland.
Eskimi su tu došli kad otkrivanje nije bilo „in“.

SAD su oduvek prezirale komunističke diktatore.
Fašistički tirani su umereniji.

Na Ceru smo odneli prvu pobedu za Antantu.
Posle su mogli i da gube.

Džejms Prvi Stjuart je poznat po tome što nije imao ništa
zajedničko sa glumcem Džimijem Stjuartom.

Beše nekad Filip Drugi Lepi.
A ko je bio prvi?

Ne postoji neokolonijalizam, samo zajmovi sa debelim kamatama i robovanje.

Ropstvo je počelo da se ukida početkom 19. veka, tako diskretno da niko nije ni primetio da ga više nema.

Osvojili smo kontinente, porobili i utamanili Treći svet, probušili ozonski omotač. Sve je to deo neumitnog istorijskog razvoja.

Bratoubilački rat je bio ograničen na Bosnu i Hrvatsku zato što nam drugi nisu braća.

Kad je počela svetska kriza radnici su dobili priliku da ostave jalovo gladovanje i počnu ozbiljno da umiru.

Prvi dan oslobođenja od mavarske vlasti obeležen je u Španiji radno – proterivanjem Mavara i Jevreja.

Krvav na početku, mekši na sredini, začinjen na kraju.
Biftek a la Tito.

Britanski premijer je dao razložno objašnjenje:
Irska je 1848. godine stradala od gladi jer krompir nisu jeli
kao Englezi – sa ribom.

SAD nisu baš oslobodile od Španaca Filipine i Kubu
ali im je bar zastava šarenija.

Dušanovi vitezovi su poharali pola Vizantije, Karađorđevi
ustanici su pljačkali i ubijali muslimane, svetski ratovi su
prepuni odmazda u ime Srbije. Zaključak: niko od naših
nikad nije počinio ratne zločine.

Kanada izgleda bolja od SAD
ali tu su Indijanci da ih izjednače.

Prvi ljudi komunizma bili su šegrti.
Svaki kalfa teži tome da ubije majstora.

Sram bio Kinu što ubijaju demonstrante!
Mi ih puštamo da se razočaraju, propadnu, ostare,
odu u penziju i ubiju se sami.

Katolici i njihovi krstaši! Iživljavali se na tolikom svetu a
Stefanu Nemanji je za to bila dovoljna šačica bogumila.

Politika Zapada u Africi: njihovi su ljudožderi – naši poste.

Svaki otac nacije je nekome oca ili mater.

Posada „Bauntija“ se pobunila zbog lošeg tretmana
Tahićana. Kapetan ih je mučio javno a oni su za to izabrali
daleko, povučeno ostrvo.

Varjazi su u 9. veku ispred nosa oteli Ruse izvesnom
Džugašviliju koji je poručio: Vратиću se pa makar čekaо
hiljadu godina!

Havajci su ubili kapetana Kuka jer ga je neko pobrkao
sa Kapetanom Kukom.

Uvod u američku revoluciju bilo je bacanje čaja u Bostonu.
Danas Amerikanci odreda piju kafu, isključivo iz
patriotskih razloga.

Staljin je kratko vreme bio budista.
Kad je Hitler napao SSSR
nadao se reinkarnaciji oficira koje je pobio u čistkama.

Pinoče je bio diktator Čilea
ali je doneo ekonomsku stabilnost sa podlogom u kostima.

Više ne spaljujemo knjige na lomačama.
Sad imamo televiziju.

Neka cveta hiljadu cvetova,
reče Mao Ce Tung spaljujući cvečaru.

Pre su sluge optrčavale dvor i služile vladara.
A onda je došao Tito sa štafetom.

Havel je godinama gurao buriće u pivari da bi mnogo
kasnije postao predsednik Češke.
U Srbiji ne bi radio ništa i postao bi bogati akcionar
iz Čelareva.

Katarina Velika je ubila Petra Trećeg
jer nije bio Prvi u kući.

Saladin je pokazao versku toleranciju sprečavajući pokolje
hrišćana a krstaši tako što ga nisu ubili na pregovorima.

Spartanci su zbog punog Meseca, zakasnili na Maraton,
ali su stigli da na vreme izginu kod Termopila.
Takav im je horoskop.

Epaminondina taktika – kosi red je, po najnovijim
otkrićima, posledica alkoholizma.

Da Džordž Treći nije poludeo
Hanoveranci bi bili tako dosadna engleska dinastija.

Prvo Vukan protiv Stefana Prvovenčanog pa Vukan protiv
Stefana Lazarevića. Kršteni kumovi su krivi!

Grčka je majka evropske mačehinske kulture.

O nezahvalni grade na prodaju, samo da ti se nađe pravi
kupac!, lamentirao je Jugurta o Rimu, zakasnivši na
aukciju.

Jedni naučnici zovu drevni maloazijski narod Heti – drugi
Hetiti. I jedni i drugi Boga mole da ovi ne ožive i kažu
svoje pravo ime.

Zbog „Ili sa štitom ili na štitu“
kovački posao u Sparti je odumirao.
Kao i stanovništvo.

Bugarski kan Asparuh se nije odvajao od vizantijskog cara Nićifora. Od njegove lobanje napravio je pehar za vino.

Rimska inkvizicija je radikalno dokazala da ne postoji fenomen poznat kao spontano sagorevanje.

Ne verujem u ruske vremenske prognoze, reče Napoleon.

Špansku Veliku armadu uništila je bura a dokrajčili irski seljaci. Neke je čak uspela da dohvati i engleska mornarica.

Atila Bič Božji umro je u toku seksa, slatkim smrću,
ali sa kiselim osmehom na licu.

„Istorija bi se drugačije odvijala da je Kleopatra imala kraći nos“. Da je imala duži, istorije ne bi ni bilo.

Solon je bio pravedan zakonodavac.
Nikome nije odgovarao.

Antisemita je čovek koji se bori za povratak na granu.

U Irskoj gotovo da nema šuma.
Posekli su ih u potrazi za detelinom sa četiri lista.

Kina je progutala Tibet.
Ko kaže da prežderavanje ne donosi unutrašnji mir?

Kuba nije banana-republika.
Izvozi šećernu trsku.

Solomonsko rešenje iziskuje Solomona.

Američka deklaracija nezavisnosti je pošla od toga da su svi ljudi stvoreni jednaki. Pošla je, pošla i tako luta do dana današnjeg.

Trebali su milenijumi da se otkopa Hamurabijev zakonik. Srbija nije imala tu sreću sa Ustavom.

Inke su konkvistadore na konjima smatrale za kentaure što je uvreda i za ljude i za konje.

Šta je lakše – tona gvožđa ili tona grožđa?
Najlakša je tona ljudi, reče Staljin.

Premisa: stadioni su često poprišta nasilja.
Zaključak: država čije stanovništvo staje na stadion je opasna, rekao je veliki logičar Ronald Regan i napao Grenadu.

SAD nije Imperija Zla ako ne pitate Vijetnam, Koreju, Irak, Avganistan, Nikaragvu, Čile, Salvador...

Mnogi pacifisti su bili militantni.
Atentati na njih su to najbolje pokazali.

Mažino linija je zaobiđena i tu je povučena crta.

Rommel, „Pustinjska Lisica“,
ulovljen je usred kokošinjsca galskog petla.

Neko je morao biti bijen kod Dijen Bijen Fua.

Hitler je pripojio Austriju bez ikakvog otpora.
Možda je Austrija pripojila Hitlera?

U sukobu patricija i plebejaca pobile su seljačine.

Hadrijan je podigao zid iz humanih razloga.
Da sačuva pretke Škota od rimske civilizacije.

Rimljani su Irsku zvali Hibernija jer su sanjali
da tamo hiberniraju.

A onda su Mavari okupirali Španiju i nametnuli joj
700 godina civilizacije.

Petar Veliki je Petrograd podigao Šveđanima u inat
iako prekoputa žive Finci.

Kad je pala Dubrovačka Republika,
vlastela je odlučila da više nema poroda.
Bar zvaničnog.

Za baltičke narode je slabo ko čuo dok ih nije okupirao
Staljin. Zato je biti anonimn danas prvo pravilo njihove
nacionalne bezbednosti.

Ugledni zlikovci su, kao Napoleon, slati na Svetu Jelenu.
Sirotinji je ostao Sibir.

Prvi konclogori podignuti su od Engleza za Bure.
Drugi konclogor postala je sama Južnoafrička Republika
koju su vodili Buri.

Prvi naseljenik upita Aboridžina kako se zove džinovski
torbar. Ovaj kaže „kan-ga-ru“ (ne znam) i dobije metak
zbog nepoznavanja sopstvene faune.

Rusi nikad nisu detaljno istražili Sibir.
Šta ako pronađu logor i zaglave u njemu?

Kemal Ataturk je lako nagovorio svoj narod da nosi
cilindre. Dodali su kačkete na fesove.

Jugoslavija je bila tamnica naroda u kojoj je svako sebi
određivao kaznu.

Prve posledice ustanka karbonara osetile su se
u nestašici uglja.

Rusijom je u ime Poljaka vladao Lažni Dimitrije.
Nama u ime svih vladaju originalne budale.

Kanada će dobiti nacionalni identitet.
Čim postane ostrvo.

Mongolska država se prostirala od Poljske do Vladivostoka
a onda su Rusi otkupili kvadraturu.

Oslobađanje od ropstva na američkom Jugu donelo je
velike promene. Od siromašnih robova Crnci su postali
siromašni nadničari.

Ko je uzidan u piramidu, taj je imao rašta i živeti.

Srpska Atina – Novi Sad, Srpska Sparta – Crna Gora,
Nešto A Valjda Naše – Beograd!

Nije bilo monarhističke diktature ili fašizma u vreme
Titovog terora.

Stogodišnji rat ne bi trajao toliko da ga nisu tako nazvali
na početku.

Pokret nesvrstanih nije propao –
još ima onih koji ne žele da ih svrstamo u civilizaciju.

Nimberški proces bi potpuno uspeo da su na kraju sudije
presudile sebi.

Savet Bezbednosti služi da spreči haos veći
od predviđenog.

Ratovi za češko, poljsko, austrijsko, špansko nasleđe.
Da li je iko od naslednika to preživeo?

Kada je spuštena „gvozdена zavesа“ tragedija je tek počela.

Kaudiljo (Vođa) u Španiji, Hazjain (Gazda) u Rusiji,
Poglavnik u NDH – e tada je Evropa bila domaćinska!

Pol Pot je dao sve za komunizam u Kambodži.
Sve što je stigao da pobije.

Plaćali smo harač i tako se spremali za porez.

U državi Bokase – ljudoždera svakom se znala namena za
života a naročito posle njega.

U tursko vreme smo dobijali degenekom.
U slobodnoj Srbiji samo batinom.

U Sovjetu je sudila Karađorđeva kubura a ponekad
i Vožd lično.

Pravoslavlje smo zamenili za prazoslovlje.
To je stvar diferencijalnih ispita kod sveštenika.

Foklandi su britanski jer treba biti ekscentričan
pa ih osvojiti.

Ako pucate u civile, idete u zatvor.
Ako pucate u irske demonstrante u Deriju, dobijete orden
od engleske kraljice i postanete protagonista „Krvave
nedelje“.

Kosovo je naša sveta zemlja. Koliko i Izrael.

Ne treba nam Zid plača.
Mi kukamo između četiri zida.

Najveći spomenik pacifizmu nalazi se u Briselu,
u srcu NATO-a: dečko koji piški na bombu.

Holandija je otimala kopno od mora
a kad je ponestalo mora, setila se Indonezije.

Kineski zid nije samo u Kini.
Na Hadrijanovom piše MADE IN CHINA.

Hadrijan je bio originalan vladar.
On je grad, Antinopolj, nazvao po svom ljubavniku.

Milenijumi istorije su s piramida gledali poražene
Napoleonove vojnike. To je najbolji dokaz da se od istorije
ne može ništa naučiti.

Gvozdeno doba je počelo kad je prvim gvozdenim mačem
razlupana glava pod bronzanim šlemom.

Da Bordžije nisu ogrezle u svim opaćinama
moderna politika bi izgubila uzor.

Vikinški potomci na Farskim ostrvima ritualno ubijaju
kitove. Njima je strana humanost srpskog svinjokolja.

Srbi 1876. godine nisu bežali na zvuk turskih topova.
Oni su se razišli, rezignirani što ih nisu slušali
šezdeset godina.

Srbija je bila i mala i velika, ali nikad normalna.

Pre smo bili okruženi BRIGAMA.
Danas smo, kao Srbija, sami sebi dovoljni.

Knez Mihajlo je pesmom „Što se bore misli moje“ izjavio da ume da misli. Potonji političari se nisu izjasnili.

Bik Koji Sedi nije bio dovoljno statičan.
Zato su ga bledoliki poslali u horizontalu.

Teodora Ruzvelta je od kuršuma spasio debeo tekst govora koji je držao ispod sakoa.
Tako je postao jedini čovek koji duguje život skribomaniji.

Beliz? To vam je suprotno od Crniza.

Pacifik skriva najveće tajne najmanjih anonimnih država.

Amerika je lako rešila probleme sa umišljenim tvorcima istorije. Otvorila je ludnice i poslala ih na Divlji Zapad.

Inkvizicija je identifikovala sve vešce.
Bili su inkvizitori.

Nepismeni knez Miloš je tiranski vodio Srbiju.
Naredni vladari su bili samo formalno pismeni.

Krstaški ratovi se tako zovu po svom cilju
– raspinjanju protivnika na krst.

Birokratija je kad živite u uverenju koje drugi izdaje.

SFRJ je imala milion profesionalnih političara.
Ostali su živeli potpuno amaterski.

Demokratija nije ušla na mala vrata u Srbiji već na dvorska
– pučem.

Vizantion se krije iza pseudonima Konstantinopolj
– da ne čuje Istanbul.

Propala je kolumbijska mafija.
Ubilo je zahtevno tržište.

Bolivar je, kažu, spalio grad da ga ne izaberu za
predsednika. Kod nas ni cela zemlja nije dovoljna.

Jerihon je najstariji iskopani grad. Bolje bi bilo da su
iskopali njegovog gradonačelnika, bio bi bolji od većine
onih na površini.

Punski ratovi su vođeni iz edukativnih razloga.
Popunjavanja gradiva u istorijskim udžbenicima.

Da je Pir znao da će biti upamćen po tesnoj pobedi žrtvovao
bi još vojnika.

Ruska strategija namamljivanja protivnika u unutrašnjost i iznurivanja zimom je originalna po tome što se može primeniti samo u Rusiji.

Savonarola je bio veći katolik od pape.
I manji satanista od inkvizicije.

Đordano Bruno je otišao u zatvor zbog geocentrizma
a Oskar Vajld zbog gejcentrizma.

Kad se završio mračni srednji vek,
električna svetla su otkrila krvavu scenu.

Teorija zavere br. 396: Hitler se infiltrirao među naciste koji nisu još znali da su naciste, izmamio ih, okupio, ujedinio samo da bi ih iznutra uništio umobolnom politikom.

Televizija je donela istorijsku dimenziju mnogim državicima. Norveški kralj Hokon je spomenut u skeču Montija Pajtona.

Švajcarska je konfederacija u kojoj se kantoni međusobno ne podnose, ali im ne smeta da svi zajedno ne podnose strance.

Češkoslovačka je između dva rata, zbog štednje mastila, švercovala Ruteniju. Kako uvek iznova pisati: Češkoslovačkorutenija?

Pošto hrvatski poslanici nisu povukli riječ, Puniša Račić je izvukao svijetlo oružje koje je odmah potamnilo.

Herostrat je stekao slavu porušivši hram iz ekonomskih razloga. Bilo je jeftinije nego da zida.

Kad su joj proroci rekli kakve će je civilizacije naslediti Atlantida je potonula od sramote.

Hladni rat se završio kad je došlo do otopljanja. Sledeći će se voditi kad uznapreduje globalno hlađenje. „S obe strane Drine gajtan – trava raste“.

Mali narodi nemaju istoriju.
Ako su srećni.

Britanci su u Drugom svetskom ratu bombardovali francusku flotu u Alžiru. Oni koji su bili dovoljno žilavi da prežive zaslužili su da postanu saveznici.

Gibraltar su zauzeli Englezi da Mavari ne bi odatle ponovo okupirali Španiju.

Nacisti su došli na vlast parlamentarnim putem.
Zaključak: demokratija vodi u nacizam.

Koreni demokratije su u robovlasničkoj demokratiji.
Tu joj može biti i ishodište.

Srbi nisu znali za turizam do Prvog svetskog rata kad su otkrili: Francusku, Afriku, Grčku, Albaniju, Italiju...

Patriotizam nije ishodište kukavica samo zato što se ljudi
u masi osećaju jači.

Britanski lav, nemački orao, ruski medved...
Evropa je pravi zverinjak.

Terorizam je međunarodno zabranjen jer ne dozvoljava
silama da dođu do izražaja.

Da svako ima atomsku bombu – to je demokratija!

Rim je okupirao Grčku ali je ona prenela kulturu u seljački
Lacij. Zauzvrat su prostačine uvezene u Grčku.

Britanija vlada morima.
Kad je američka flota na pauzi za kafu.

Demokratija je mnogo statična. U Venecueli su se hunte smenjivale i triput na dan.

Deo Kariba su i dalje Zapadnoindijska ostrva.
Hteli su da isprave grešku i presele ih u Indiju,
ali su shvatili da je praktičnije da zadrže naziv.

Nemačka je na savezničke konvoje slala podmornice.
Nisu hteli da ih šokiraju ratnom flotom.

U eks-Istočnoj Nemačkoj svaki osmi građanin je
profesionalno radio za tajnu službu – ŠTAZI.
Kod nas još više i to iz čistog entuzijazma.

Novi svetski poredak je protiv povećanja stanovništva –
zato će se zvati Novi svetski proredak.

Maltuzijanstvo 19. veka je religija ratova 20. veka.

U morbidnoj danskoj himni kralj prosipa mozak neprijatelja
za razliku od naše optimistične u kojoj sloga seva iz
mračnog groba.

Prvi svetski rat je uglavnom bio rovovski
jer je tako moglo da pogine više ljudi.

Prvi svetski rat su zvali Veliki i u tome nije bilo
ništa veliko.

Drajfus je poslan na Đavolje ostrvo da se sačuva od
satanizacije javnog mnjenja.

Pobeda saveznika u Drugom svetskom ratu označila je kraj
fašizma u Evropi. Izuzev u Portugalu i Španiji koji su
oduvek bili jači od Nemačke.

Italijanski političari su u 19. veku verovali da će se
„Italija sama napraviti“.
Srpski političari u 21. veku veruju da će se Srbija
sama popraviti.

Staljin je ubio više Rusa od Hitlera. Poznao je materiju.

Brojni intelektualci su u neznanju podržali Hitlera.
Tek su 1945. godine saznali da je nacista.

Mirovni pokret je 1960-ih proročanski pevao:
„Mi ćemo prevladati“.
Zato danas i previše vladaju bivši hipici.

Čerčil: „Čovek je u mladosti levičar a u zreлом dobu konzervativac“. Ako dočeka Čerčilove godine stići će da postane kolonijalistički skot.

„Nikad toliko malo njih nije uradilo toliko za toliko mnogo njih“ - Britanija, u Drugom svetskom ratu. „Nikad toliko mnogo njih nije radilo za toliko mali broj“ - britanske kolonije posle Drugog svetskog rata.

Građanski rat je demokratski, po uzoru na američki (1861-1865): metak od naroda – metak za narod.

Rimski car Komod je otkrio kako žive i umiru siromašni.
Ubio ga je gladijator.

Procesi propadanja trulih carevina jednaki su dužini
sapunskih opera.

Tito je bio skeptičan prema „barbudosu“ (bradonji) Fidelu.
Smatrao ga je za pritajenog četnika.

Kaligula je bio blag vladar. Silovao je samo najuglednije.

Meksički revolucionari Zapata i Vilja su ratovali protiv
SAD. Da su ih obavestili da je u pitanju buduća svetska
sila, odmah bi se predali.

U istoriji su osvetljena samo dva mesta:
Teslino i Neronovo.

Martin Luter je bio zagovornik tvrdog, prvobitnog hrišćanstva, ali je ubrzo napisao delo protiv seljačkih buna što je bitno ublažilo njegove stavove.

Poslednja izolovana plemena nađena su 1970-ih u amazonskim prašumama. Sva sreća da su živeli dovoljno dugo da ih snime pre no što izumru.

Indijanci nisu imali osećaj teritorije a onda su im belci darovali rezervate.

Nomadaska plemena moraju da stanu i usidre se da bi mogli da putuju gde im je volja, kao slobodni građani.

Granice afričkih država vučene su lenjirom. Negde granice idu u cik-cak ali to dugujemo iskrzanim lenjirima kolonizatora.

Američko oslobađanje Filipina od španske krune bilo je u skladu sa demokratskim principima Divljeg Zapada.

Nacionalizam je utočište kukavica.
Zaključak: demokratija je najveći bauk.

Nemanjići su ubijali svoje najbliže u borbi za presto i tako
pratili evropske trendove svog vremena.

Inauguracija predsednika je uvek in-uguravanje.

Srpska nesloga leži u dinastičkim sukobima tri sina kneza
Vlastimira. Ko još kaže da nam treba visok natalitet?

Cejlon se transformisao po oslobođenju.
Postao je Šri Lanka.

Niko se više ne žali na burmansku huntu.
Povukli su se u Mjanmarsku Uniju.

Nekad su engleske kažnjenike slali u Australiju.
Danas većina Engleza želi da bude tako kažnjena.

Kad se, kao Elizabeta Prva, venčate s otadžbinom,
svaki je dan medeni mesec .

Glavni problem Šekspira je što je živio u elizabetansko
vreme a Elizabete što nije živela u šekspirijanskoj epohi.

Nekad je čast bila besplatna.
Mogli ste svakog da izazovete na dvoboj i ubijete
bez troškova suđenja.

Kenijska gerila Mao-mao bila je poznata kod kolonijalnih
vlasti kao Jao-jao.

Bokserski ustanak se brzo raširio u Kini iako nije bilo
dovoljno ringova.

Henrik Osmi je, romantična duša, posekao i oterao svoje žene. Nikako da nađe pravu.

Preteča ekskurzije je dečiji krstaški rat.

Grenland su prvi otkrili Eskimi
ali to je njihova privatna stvar.

Slava i hvala bludniku Raspućinu.
Zbog njega su zaboravili druge bludnike na dvoru.

Predsednik je u republici primus inter pares,
ali je nadasve primus.

Kolonije nisu postojale samo zbog eksploatacije,
ali bez nje one ne bi bile kolonije.

Samuraji su uveli poštovanje protivnika.
Posthumno.

Kelti su farbali kosu u crveno.
Da bi izgledali dovoljno keltski.

Apartheid je pogrešno interpretiran.
Bilo je to čuvanje crnaca od zlog belog uticaja.

SSSR nikad nije imao rasne zakone.
Tamo su se svi osećali ravnopravno ugroženo.

Poštovanje Staljina prema poljskoj vojsci jednako je broju
pobijenih oficira u Katinskoj šumi.

Američka vojska je spalila pola Vijetnama.
Laos i Kambodža su stradali iz čistog
nepoznavanja geografije.

Američka administracija je uspela 50%.
Stvorila je sve svoje protivnike, ali ih više ne kontroliše.

Crna Gora je ratovala sa Japanom. Ili protiv njega?
To je bilo tako davno...

Za aristokratu je dovoljno da se rodi.
Da se vidi da haranje njegovih predaka nije bilo uzaludno.

Parlamentarna demokratija je jahanje naroda
sa anatomskim sedlom.

Komunizam nije uspeo samo iz jednog razloga:
ljudi se ne rađaju kao komunisti.

Kralj Milutin je iz dinastičkih oženio maloletnu vizantijsku
princezu Simonidu. Postao je pedofil po službenoj dužnosti.

Car Dušan je sa ženom pobegao od kuge na Svetu Goru
i zato je jedini Nemanjić koji nije kanonizovan.
Naravoučenije: pustite da vam ženu ubije kuga
i dobićete oreol.

Da nije bilo peska u brašnu srpske vojske
ne bi bilo ni peska za zgrade predratnih bogataša.

Da nije bilo Obrenovića, Srbi ne bi nikad ušli u Evropu u
koju već vekovima, kao evropski narod, ulaze.

Komunizam jeste ušao na ruskim tenkovima,
ali je nosio opanke.

Nismo mi Latinska Amerika.
Tamo su svi naoružani a kod nas samo ima mnogo oružja.

Titova Jugoslavija je bila komunistička država sa blagom
klimom. Logoraši su češće umirali od sunčanice nego od
smrzavanja.

Vladika Nikolaj Velimirović je tvrdio da su Jevreji krivi: da nisu napisali Bibliju, da nije bilo Hrista, da nije nastalo hrišćanstvo, da ga Srbi nisu primili i on nikad ne bi postao pravoslavni vladika.

Mnogi narodi su bili pod Dušanovim carstvom.
Na nesreću, jer poza pre ili kasnije mora da se promeni,
a u onome što sledi nema nimalo ljubavi.

Da nam nije izginulo plemstvo
danas ne bi znali koga pre da podmićujemo.

Knez Mihajlo je bio prvi modernizator Srbije
kako na ovom tako i na onom svetu.

SFRJ je sedela na dve stolice ali su obe bile u istoj raci.

Srpska vojska je prešla Albaniju
a srpsku vojsku srpski političari.

Mi smo imali Saveznike a Saveznici interese.
Bila je to neshvaćena ljubav.

Srbija se vezala za Rusiju jer se razmažena deca ne tuku.

Kosovski mit je pobedio pisanu istoriju.
Stvaranje mita ne zahteva pismenost.

Tuđman je stvorio nezavisnu Hrvatsku a to što je bio
general kao Pinoče ne znači ništa. Samo da je bio tiranin.

Dvadeseti vek je započeo genocidom nad Srbima
a završio se genocidom u njihovo ime.

Kapitalisti i komunisti su našli zajedničku tačku.
Komunistima je istorija započela a kapitalistima okončana
1945. godine.

Sve što je retro postaje in.
Neonacizam na primer.

Nekad je Evropu zagađivao ko je hteo
a danas Evropska Unija traži papire za to.

Lako je zabraniti nagazne mine.
Ratuje se u vazduhu.

Pre pobede kod Hejstingsa engleski kralj Viljem je bio
Kopile, a posle nje – Osvajač.

Ričard Prvi nije zaslužio nadimak Lavlje Srce.
Lavu se dogodi da ne raskomada plen.

Nije Srbija uvek bila nesložna.
Uglavnom je živela pod tiranijom.

Velika Britanija je nastala spajanjem više sitnih država
u jednu omanju.

Šta vredi dizanje kuke i motike kad uvek završi
u kancelariji?

Srbija nije težila dominaciji.
Svakome koga bi oslobodili,
dopuštali su da se izjasni kao Srbin.

Ne žalimo se na istorijsku nepravdu.
Na pravdu imamo primedbe.

Naši disidenti su bili najjači u Istočnoj Evropi.
Do sredine 1960-ih su se infiltrirali i na Dedinju.

Na Balkanu nema paravana za etničko čišćenje.
Izbegavamo zapadnjačko licemerje.

Nikad nije bilo srpskih fašista, ni u vojsci, ni u Parlamentu.
Postoji samo Stranka Revnosnih (preterano) Srba.

Postoje dva velika srpska praznika: Sretenje – ustanak protiv Turaka i prvi Ustav i svi ostali dani, koji čine jedan praznik – Razilaženje.

Pravosuđe nam ima istorijski kontinuitet – strogost Dušanovog i korupciju Miloševićevog vremena.

Za vreme cara Dušana su dželati za prekršaj sekli ruke i noge. Danas ih odmenjuju hirurzi.

Ukinuta je smrtna kazna.
Zamenjena je doživotnim boravkom u Srbiji.

Karadorđevići i Obrenovići su se ubijali 100 godina.
Tako je to sa velikim porodicama – teško se potamane do poslednjeg.

Prozor noćas mora pasti,
reče kurir i baci kamen na prozor Gestapoa.

Tragedija Srba je u pogrešnom lečenju bolnih istorijskih
rana. Rakija se stavlja na povredu a ne na jezik.

Da 90-ih nismo izrodili tolike zlikovce
ostali bismo bez savremenih „heroja“.

Sa svima smo ratovali sem sa Rumunima.
Još ima nade!

Hitler je proterao brojne umetnike i tako raširio nemačku
kulturu po celom svetu.

Da je Platon došao u 1933. godinu, čestitao bi Hitleru na
dobrom poslu sekund pre nego što završi u logoru kao
pripadnik niže rase.

A onda su 1945. došli mrski komunisti kojih se i danas sećamo sa nostalgijom.

Jugoslavija je imala mek komunistički režim. Niste imali probleme ukoliko niste bili ili vernik ili pripadnik druge političke opcije ili vanpartijac ili nešto četvrto.

Titov režim je bio mek.
Takve madrace nije imao nijedan zatvor
u zemljama Varšavskog pakta.

Srbija i ostatak sveta?
Veći kusus nije viđen!

Domanović je patio jer njegov vođa ne samo da nije bio slep već ga je odlično čuo a i bio je pismen.

Mirovni pregovori su najgora stvar.
Pogotovo za one koji poginu za to vreme.

Zapadne demokratije su iz geografskih razloga dozvolile fašizam u Španiji. Kaudiljo je bio dislocirani Musolini.

Zapadne demokratije su predale Hitleru Austriju i Češkoslovačku. Predali bi i Poljsku da ih zli Poljaci nisu naterali da ih štite.

Da bi se sprečio Drugi svetski rat trebalo je Hitleru dati ono što traži, kao što je rekao Džojs. Pa da, ceo svet i „konačno rešenje“, samo toliko.

Da smo sarađivali sa Nemcima ne bi toliko stradali od Sila Osovine. Broj poginulih bi morali da nadoknade Saveznici.

Lov na veštice je deo američke tradicije prekinute u 18. veku. Sva sreća da se senator Makarti toga setio u 20. veku.

Pred kraj Drugog svetskog rata drastično je porastao broj partizana. Taman za broj dezertiranih kvislinga.

Po završetku Prvog svetskog rata nije bilo srpske kuće bez crnog barjaka. Mnogima je to postalo i porodična tradicija.

Pravoslavlje ili smrt?
Kako god bilo, ne gine vam hrišćanska sahrana.

Prvi svetski rat je bio uglavnom rovovski jer blickrig
još nije bio patentiran.

Mi smo „istorijsko ne“ rekli pre svih, još kad je srpski
ambasador Spalajković pljunuo Lenjina.

Dug je zao drug?
Ma kakvi, za vreme Tita smo se orodili s njim.

Pao je i poslednji bastion komunizma.
Lenjinov mauzolej sponzoriše Koka-Kola.

Svaki imperijalizam je štetan.
Naročito ako je tuđ.

Srbija je izašla i iz ruske i iz američke zone uticaja i ušla
u Zonu Sumraka.

Propali smo zbog Velike Srbije ali, još nismo pokušali sa
Još Većom Srbijom. To samoubistvo je preveliko za nas.

Tito je, po uzoru na Mao Ce Tungov, imao Veliki Marš
samo na Igmanu. Išao bi i na Lovćen da nas ima koliko i
Kineza.

Mnoge naše gradove su osnovali Kelti i od tada se nisu
mnogo promenili.

U Srbiji nije bilo buržoaske revolucije jer je giljotina
suptilan mehanizam.

Cilj svake revolucije je da bude oborena.
Zato su najuspešnije revolucije one koje se uguše u začetku.

Narod kojem kolektivno sećanje počiva na nekoliko istorijskih datuma na najboljem je putu da izgubi i sebe i svoju istoriju.

Marko Kraljević – turski vazal, Miloš Obrenović – turski vazal, Karađorđe – austrijski vojnik. To su najveći sinovi nepokornog srpskog naroda.

Pre je bilo lako. Za obaranje kneza Aleksandra Karađorđevića je bila dovoljna Svetoandrejska skupština i 500 momaka gazde Filipa Stojkovića. Za Miloševića je jedva bilo dovoljno milion ljudi plus spaljena Skupština.

Jugoslavija je, raskidajući pakt sa Hitlerom, pronašla dušu i izgubila sve ostalo.

Srbija do Tokija. Piksi Stojković je poslat kao izvidnica.

Srpska se truba s Kosova čuje.
Svira „Rekvijem“.

Postoji tendencija po kojoj se, vekovima, srpska prestonica pomera prema severu. Blago nama – za sto godina eto nas u Štokholmu!

Srbija nikad nije dala Kvislinge.
Kod nas se niko tako ne preziva.

U vreme opšte pomrčine „Bele rukavice“ su sudile
„Crnoj ruci“.

„Sloboda ili smrt!“
A šta ako je smrt jedini način da se oslobodiš?

Narodu je dosadila demokratija.
Glasao je i onda kad je nije bilo.

Ne pucajte u komšije.
Kako će Srbija sama sa sobom?

Nekad su se brojne nacije otimala oko toga ko je pronašao
Ameriku. Danas niko neće da preuzme odgovornost.

Srbi su s pesmom išli u rat.
Da svi znaju da smo otpevali svoje.

Rat je proširena politika – reče Fon Klauzevic i suzi pamet.

1929. su biznismeni skakali kroz prozore kad je propala
berza. Ovaj put je red na narod.

Istoriju pišu pobednici.
Ukoliko su pismeni.

Da nije industrijskog razvoja svet bi stigao do Armagedona
na mnogo nižem nivou razvoja.

Uništavanje Indijanaca je teško opravdati.
Da je u Americi bilo nekog pre Indijanaca
to bi već bila druga priča.

Amerika je svetski policajac.
Znamo ko je loš, ali gde je dobar policajac?

Krstaški pohodi ponovo su doneli Evropi mediteransku i
orijentalnu umetnost kao i utehu da toliki nevini ljudi nisu
pobijeni nizašta.

Japanski car Hirohito je priznao da nije Bog i tako je
završen Drugi svetski rat koji je započeo zbog onih koji se
kriju iza ljudskog lika.

Nemački imperijalizam je poražen u Prvom svetskom ratu
u ime plemenite Britanske Imperije.

Ako se izuzmu kult ličnosti, diktatura, hiljade nevinih
žrtava, progoni neistomišljenika, Partija, Tito i komunizam
ja sam jugonostalgicar.

Pokret nesvrstanih je imao veliku istorijsku ulogu da sve
diktatore koji su bili u istočnom ili zapadnom odvoji u
poseban blok.

Dijalektika istorije: onaj koji je 1945. bio čvrstorukaš
proglašen je za doslednog levičara 1980. levičara 1990.
a danas je verovatno kandidat za Patrijarha.

Knez Miloš je znao za doživotnu kaznu.
Razvlačio je konjima na repove samo u izuzetnim prilikama
– kad mu je bilo dosadno.

Srpski izbori završavali su se 1880-ih mlaćenjem kočevima.
Danas smo humaniji – mlatimo praznu slamu.

Latinoamerički mejnstrim i alternativa: hunta i gerila.

Narodi eks-kolonija se zlostavljaju iz četiri razloga: zato što ne žele da budu Evropljani, zato da bi postali Evropljani, zato što postaju veći Evropljani od nas i zato što ne znamo šta pojam „Evropljanin“ zapravo znači.

Nekad su kraj sveta na mapama označavali zmajevima.
Danas tu nema ničega sem ambisa.

SAD su se dosledno borile za demokratiju.
Nema hunte koju nisu pomogle.

Staljin se ne reprizira. Stari Džugašvili se baškario
u SSSR-u a novi je skučen u Rusiji.

SSSR je ratovao sa Finskom iz zavisti:
tamo se više pije i smrzava nego u Sibiru.

Solidarnost je iščezli pojam koji nosi ime onog pokreta
u Poljskoj.

Istorijski sastanak tamo nekih saveznika održan je 1943.
godine u Kazablanci gde je famozni Bogi ljubio jednako
popularnu Ingrid.

Demokratija je ponikla iz plemenite ideje da smo svi braća
ako nismo žene, robovi ili stranci.

Monarhija je urođena kod mnogih Srba.
Kao i ravna stopala.

Pašić nije dobio spomenik jer nas je uvukao ili izvukao iz
brojnih ratova. Zatekao se tu čovek, to je pravi razlog.

Rat je stvar leksike i matematike. Da je Mažinoova linija
bila Mažinoova prava, onda bi, kao takva, bila beskrajna i
neprobojna.

Da nije bilo Vikinga danas ne bi bilo ni, ni...
ni Hogara Strašnog!

Nije bitno čija je civilizacija najstarija već koja je poslednja
a ko poslednji – magarac!

Drali su kožu, trovali, razapinjali i uspelo im je.
Ušli su u istoriju.

Evropski naseljenici su tako bili oduševljeni Amerikom
da su tu radost ubrzo podelili sa afričkim robovima.

Seobe naroda su se završile neuspešno. Trajale su 700
godina i danas niko nije zadovoljan gde se nalazi.

Indijanci su izgubili jer su bledoliki znali gde idu
i sačekali ih na ratnoj stazi.

Italija je zemlja najvećih umetnika i trovača.
Time je sve rečeno o umetnosti a ništa o Italiji.

Istorija malih naroda prolazi neopaženo ali, uz malo sreće,
možda se dogodi neki genocid.

Jovanka Orleanka je završila na lomači jer se plašila sečiva.

Cilj ne opravdava sredstva već je cilj opravdanje sredstava.

Možda je bilo ludaka, srebroljubaca, fanatizma, ratova,
ali to nije dovoljno da se dovede dve hiljade godina crkve
u pitanje.

Verujem u zapadnu civilizaciju.
Toliko puta je propala do sada.

Iskupljenje grehova ne dolazi kod pravoslavnih preko
kupovanja indulgencija. Kod nas se to zove simonija.

Brak crkve i države je dvostruko blagosloven:
rađa borbene svece i savesne ubice.

To da je čovek stao svojom nogom na Mesec je
fotomontaža. Samo Zemlja može da podnese čoveka.

Kad je Istok sreo Zapad, Vijetnam je platio račun.

Marševi američkih Crnaca za ljudska prava nisu urodili
plodom zbog nepoznavanja istorije.
Marševi uspevaju samo tiranima: Musoliniju, Titu,
Mao Ce Tungu...

Hajde da obrnemo pitanje: kako se narodu koji je dao
Ljotića, Nedića, Miloševića, Mladića, Šešelja omaklo da da
Teslu, Pupina, Dositeja Obradovića, Kiša?

Tripud meri jednom seci –
reče majstor pa odseče glavu Ljuju Šesnaestom.

U staroj Grčkoj je postojala metoda proterivanja onih
koji se suviše osile – ostrakizam.
Danas to rešavamo emigracijom.

Nemačka je bila najveća ratna a sad je najveća ekonomska
evropska sila za koju se nezvanično govori da je izgubila
dva svetska rata, ali kako – to nije dokazano.

**PRIČE – HUMOR I SATIRA
(OBRNUTO)**

Trideset i treća seoba Srbalja

Poštovani gledaoci, dobro večer. Svet sa nestrpljenjem prati najnovije događaje vezane za trideset treću i finalnu seobu Srba. Naime, pre tačno godinu dana je Predsednik Srbije potpisao ukaz kojim se Srbija raspušta kao država. Razlog za raspuštanje je bio sabran u rečima izvesnog niškog gostioničara: “Nemam ve de”. I zaista, Srbija je bila mala, konfliktna, nefunkcionalna zemlja i jedino rešenje za njenih 7, 2 miliona stanovnika bilo je da se odsele u neke bolje, srećnije krajeve. Stoga su građani na referendumu sa 99,8% glasova za glasali za ukaz Predsednika kojim bi se Srbija rasformirala, državna imovina razdelila a posle toga – kud koji, mili moji. Predsednik Srbije je, kao što vidimo na snimku, nakon poslednjeg izvođenja “Bože pravde” srolao zastavu u džep i na graničnom prelazu kod Horgoša ostavio tablu sa natpisom: “Narode, navali”. Zastavu je docnije prodao na aukciji kod Sotbija za 20 dolara i 95 centi. Ostalo je istorija.

Danas, godinu dana kasnije, svet mora da se zapita kakav podao plan je skovao Predsednik Srbije sa svojim savetnicima kad je odlučio da pošalje ceo narod u emigraciju. Meni, kao iskusnom političkom analitičaru pada na pamet samo jedna ideja: svetska dominacija. Novopečena srpska dijaspora je za kratko vreme uspela da upropasti svaku ze-

mlju u koju je kročilo bar jedno srpsko stopalo ili papak. U Francuskoj, naročito u Parizu, srpski šnajderi donedavno hvaljeni kao požrtvovani i skromni radnici dobili su pojačanje u vidu dve stotine hiljada sunarodnika, naročito iz leškovačkog, pirotskog i vranjskog okruga. Rezultat je bio da su Srbi preuzeli celokupnu tekstilnu industriju Francuske i uveli pletene opanke kao trend. U, do juče, mirnoj Severnoj Irskoj je došlo do talasa nemira između protestanata i katolika kad je brojna zajednica Srba počela počela da okreće pripadnike ove dve konfesije jedne protiv drugih. Srbi su, inače, stajali na stranu onih koji bi u tom trenutku bili slabiji. Kad bi nadjačali protivnika, Srbi bi naprasno promenili stranu. Kad je upitan zašto sprovodi ovu nerazumnu politiku, vođa alsterskih Srba, naturalizovani Irac Fingal O'Pamprčić rekao je: “ Jeste li nekad bili u Belfastu? Dok mi nismo došli ovde je bilo tiho ko u crkvi, uredno, sređeno, nije se znalo ko je živ a ko mrtav. Danas se urla, pije, obijaju kiosci i radnje sa sportskom opremom, tuče do letnji dan u podne a i definitivno se zna ko je mrtav a ko živ.”

Još veću konfuziju je izazvao dolazak grupe od nekoliko hiljada Srba u Svetu Zemlju. Ova čudna sekta koja je sebe prozvala Nebeskim Sorabima tvrdi da je ona u stvari jedno od deset izgubljenih plemena, tj. da potiče od Hazara koji opet potiču od Jevreja koji opet potiču od Srba. Zaključak se nameće: pojava malobrojne sekte izazvala je velike religijske rasprave rabina i hodža koje su vodile daljim političkim zaoštravanjima i danas je ceo Bliski Istok u plamenu. Ni Afrika nije ostala pošteđena. Jedna divizija zvanično rasformirane srpske armije izvršila je invaziju na Madagaskar. Severni deo ostrva je zauzet bez borbe i naseljen sa blizu pola miliona Srba, uglavnom iz valjevskog, loznič-

kog, kragujevačkog i smederevskog kraja. Danas “plavi šlemovi” održavaju krhki mir duž demarkacione linije koja je prepоловила ovo tropsko ostrvo. Vođa srpskih trupa, general Vojislav Vojnić, isprva nije želeo bilo kakav kontakt s novinarima. Docinije je, međutim, dao izjavu koja je šokirala svet: “Da, mi smo napali Madagaskar ali smo imali pravo na to. Po dogovoru sa Drugom Republikom, Bugarska bi dobila Makedoniju a Srbija francusku koloniju na Madagaskaru. Bugarska nije dobila Makedoniju ali nismo vala ni mi. Zato tražimo Madagaskar”. Ubeđivanja oko irelevantnosti istorijskih špekulacija i činjenice da francusko kolonijalno carstvo više ne postoji te da je Madagaskar nezavisna država više od pola veka nisu urodila plodom. Štaviše, ta brkata gromada koja se odaziva na ime Vojnić je, zahvaljujući brodovima iznajmljenim od somalijskih pirata, iskrcala još jedan bataljon armije nedaleko od prestonice Antananarive. Samo su ih barikade pripadnika snaga OUN sprečile da uđu u malgašku prestonicu. Tom prilikom su srpski komandosi izvikivali parole: “Zna car šta je Madagaskar!” i “Srbija do Antananarivea!” Danas je sever Madagaskara tužna zemlja: prihodi su ispod afričkog proseka, natalitet je u minusu iako je pre invazije bio plus dvadeset, broj pušača je uvećan za 70%, alkoholičara za 84%, korupcija, privredni kriminal, broj razvoda, seksualnih delikata, parnice oko zemlje i političke mahinacije probijaju sve svetske rekorde. Ovom tužnom zemljom danas odjekuju zvuci turbo – folka i frule Bore Dugića a održavaju se i prela, posela, te omaži Guči dok Malgašani pod prisilom uče srpski i primaju pravoslavnu veru.

Kad već govorimo o rekordima spomenimo i ove podatke: srpski sportisti su tendenciozno otišli u zemlje ko-

je su tradicionalno na marginama svetskih sportskih zbivanja. Rezultat su bile potpuno upropaštene sportske kladionice širom sveta koje su retkim kladioničarima, naravno Srbima, isplaćivale velike sume na ime pobeda reprezentacija Trinidada i Tobaga u tenisu, Kiribatija u odbojci i Vanuatua u košarci. Prevejani Srbi su pri tom koristili sva moguća sredstva da dođu do cilja. Tako su sportisti farbali tela u braon, nosili crne, kovrdžave perike i lažne, pune usne napravljene od silikona. U svetu organizovanog kriminala Srbi su zasijali kao Tamna Zvezda Darta Vejdera. Kontroverzni srpski biznismeni su otkupili Severni Bronks u Njujorku i napravili kvart poznat kao Mala Srbija. Rezultat ove kobne kupovine je da su SAD dobile najopasniju mafiju svih vremena. Pred njom sinhronizovano drhte ruska, albanska, jermenska, čečenska, italijanska i irska mafija. Srpska mafija je okrutna dozlaboga i ne preza ni od čega. Čine je odvratne njuške koje čak ni Hag nije želeo da traži. Ono što je najopasnije kod srpske mafije je to da nema svog “dona”. Ona je u stalnom sukobu sa svima i sa samom sobom i, baš zbog toga, nepredvidljiva i zastrašujuća. Džimi “Telo Je U Gepeku” Skifozo izjavio je pred Federalnim Sudom SAD: “E, Srbi, koji su to kučkini sinovi! Zove me jedan od bosova, Mirko Cakić zvani “Cakani”, na kajmak i zlatiborsku pršutu. Ja dođem i on sve super, kao, mi smo pajtosi. Onda me zove sutra i kaže da se uvredio jer nisam pojeo gibanicu. Kakva gibanica, kažem ja, nije bila gibanica na repertoaru. “Cakani” me ne sluša. Kaže da će poslati ljude koji će me iseći na komade i poslati svakom mom rođaku po organ. Onda me sutra zove i kaže i da ne razumem srpski crni humor i zove da svratim na jednu “kleku” ali ako odbijem... Šta koj' moj? Čoveče, video sam neka uvrnuta sranja ali

ovo....” Da su se Srbi zadržali na kladionicama i kriminalu ni po jada. Svi danas znamo da iza Treće Velike Depresije stoje Srbi koji su se, pod lažnim imenima, zaposlili na njujorškoj Berzi. Neki od pomenutih su obavljali visoke funkcije u bivšem srpskom ministarstvu finansija. Podrazumeva se da ni tada, kao ni docnije, na Berzi, nisu imali pojma da rade svoj posao ali, sa Srbijom je to bilo drugačije. Srpska ekonomija je dugo vremena bila mrtva pa nisu imali šta da upropaste. Za razliku od Berze. Ubedljivi i potpuno nesposobni kakvim ih je Bog stvorio, ovi mešetari su uticali na glavne svetske korporacije koje su svoja glavna sredstva uložile u akcije Vlade Republike Srbije. Naivni biznismeni su zaboravili da su Srbi šest meseci ranije stavili katanac na radnju. Rezultat – milijardu otpuštenih širom sveta. Najbizarniji deo priče je da su ovi srpski eksperti, iako su trilioni dolara bili u pitanju, zaboravili da podignu svoj plen i ostali kratkih rukava i, danas, umesto da oni poseduju SAD, SAD poseduju njih u federalnom zatvoru sa maksimalnim obezbeđenjem. Neću reći koji je zatvor u pitanju ali ću vam reći da je Gvantanamo ponovo otvoren.

Čak i tamo gde ih nema Srbi prave probleme. Da, u Srbiji. Po odlasku njenih stanovnika, ova zemlja je postala poprište sukoba balkanskih i srednjoevropskih država. Sva-ka od ovih zemalja traži svoje parče srpske pustare. Prošlo je godinu dana a još nije rešeno da li nekadašnji Debrč pripada Bosni, Mađarskoj ili Hrvatskoj a tu je i pitanje spora Kosova, Bosne i Crne Gore oko eks -Tutina kao i razmirice Mađarske i Rumunije oko upokojenog Jaše Tomića. Neki eksperti, a toj grupi i sam pripadam, prognoziraju izbijanje još jednog balkanskog rata. Stoga za sve nesreće koje su snašle svet predlažem drastično ali razumno rešenje – sve

građane eks – Srbije treba proterati nazad u Srbiju, naterati ih da ponovo izgrade svoju državu i obezbede njene granice. To treba učiniti pod pretnjom oružja i uz blagoslov međunarodne zajednice. Ova akcija će biti brža i efikasnija od seobe jer će ovaj put OUN organizovati prevoz. Dodajmo i to da će povratnici, s obzirom da je Srbija bila u haosu i pre nego što su otišli, imati malo posla u obnovi i izgradnji. Stara poslovice glasi - prijatelje drži blizu, neprijatelje još bliže a Srbe u Srbiji, gde im je i mesto. A sad, priča o ljubavi koja ne zna za granice. Gledaćete reportažu o starcu koji je u svojoj 106. godini ubio svoju suprugu koja ima 108 godina i njenog 110 – godišnjeg ljubavnika....

Kako je Otac Nacije video svog Boga

Treće noći po Sv. Manojlu Lažovu Rakijotočivom i tri nedelje po prazniku Utamanjenja (poznatom kao Dan nezavisnosti) a dva jutra pre dana ava Ananija, koji nije poznat po bilo čemu pametnom zbi se jedno a za njim još dva čuda. Tri čuda cirka, vaistinu! Prvo čudo beše da se te večeri vaspostavljanja Vlade Otac Nacije nasmejao po prvi put i to, činilo se od srca. A prilika za prikazanije ovog čuda beše sledeća: za časnom trpezom seđahu on i ministri njegovi ko dvanaestorica apostola puta dva plus jedan. I sagnu se jedan od njih, apostol muza (čitaj: ministar kulture) sa mirom ristjanskim u pravcu supe i u hranu mu, s rimom, pade i tupe. Kad to vide Otac Nacije on udari u takav smeh da se njegov ministar posrami a sto se i ljudi za njim silno zadrmaše tako da je, avaj, još nekolicina ministara pridržala svoje perike.

- Ne tuguj - reče Otac Nacije sestriński – i ne kori me, brata svojega, no nauči iz ove vesele prigode da sledeći put ne zgrešiš. Zalepi tupe za glavu taštu a ako ti je to mrsko znaj da ima leka. I tu se zbi drugo čudo jer Bezgrešni odluči da, po prvi put u svom životu, nekome pomogne. I izvadi on vizit – kartu zlatnu i dade je apostolu muza govoreći mednim jezikom svojim:

- Imaj vere u transplantaciju kose k'o što sam i ja imao. Eto, tu ti je ime i adresa čoveka umešnog u tujem

stvarima a ja ti za to dobar i kosmat stojim.

Ova čuda ne promakoše braći Očevoj i pozdraviše se, puni strepnje i nade, sa prvim među najjednakijima i odoše u limuzine svoje put bogougodnih dela a učitelj njihov se pripremi za počinak.

Ali, kad je došlo gluvo doba prenu se učitelj u svojoj 245 kvadrata prostranoj ložnici. Začu se štropot stopala, mek i blag, kao da sami anđeli u cokulama marširaju a onda u sobu pokulja blaženi miris tamjana. Beše to treće čudo što je pohodilo Jedinog Nepotkupljivog u obličju prikaza u crnom i zelenom.

- Ko ste utvare, božanske li ste, đavolske li ste ili, još gore opozicione? - progovori sitno Državnik i Vizionar, sitno, sito i ponosito.

- Ne boj se ja sam - reče zelena prikaza i salutira kratko.

- A koji si mi pa ti? Ja te ne poznajem - uzviknu Naš Najveći.

- Mi smo tvoji i ti si naš - reče zelena utvara i namesti šlem.

- A vaj, prikazo, ja ni reči tvoje ne razumem - zavapi Legitimni.

- Mi smo oni koji smo kao što si ti onaj koji si – reče crna utvara i počeha dugu bradu a tamjan zamirisa još jače.

- Ja sam onaj koji jesam? Zar to ne kaže mornar Popaj? - upita Glava Države.

- Ne budali, ti koji si za velika dela rođen no nas poslušaj. Vo vremena mandata tvog raji ne obećavaj kletu Jevropu, prizivaj matušku rusku i slogu srpsku i ozariće te kruna ludog kralja Radovana a ja ću te proglasiti za sveca! – obeća crna utvara, pola govoreć' a pola se krsteć'. A SMB

utvara izbaci ruku visoko u vazduh:

- Daj caru carevo, Bogu božje a vojsci vojno – povika prikaza grdna.

- Sve to? Lakše bih Novi Beograd izranio konzervom sardina! – zavapi Tata.

- Odvoji narodu od usta, ne daj Kosmeta i izliće se na tebe najveća moja milost – reče militarna avet.

- A to je? - reče Vođa sa ozarenjem božanskim u očima.

- Proglasiću te za rodoljuba i neću te upucati - reče mu drugarski Zeleni.

Pade Otac Nacije sa svile na parket u skrušenoj molitvi i metanisanju.

- To što mi nudite, da budem i svetac i patriota i živ, to je mnogo za jednog čoveka! - zavapi Glavni kroz vizantijski plave suze u epifaniji svojoj.

- To što ti nudimo je kušnja i poznanje neistine jedine. Ustani, ti nacionalni besedniče, jer zaista, zaista ti kažem: odsad smo nas trojica jedinosuštnaja! – povika crna prikaza i poturi mu ogledalo blještavo pred lice. I poznade tada Čovek – Istorija prikaze što pred njim stajahu: crna beše Sveti Zloduh, zelena Sin Bludni a u odrazu ogledala on vide sebe - Boga Oca Nacije po čijem liku, a uz marketinšku pomoć šaperijansku, sazda inostrani imidž svakog sina svog plemena vo vjeki vjekov. Amin.

Kraj istorije

Kasni već deset minuta. Da li je on svestan da sam do malopre krvario za svoj narod? Dobro, narod je krvario za mene ali to je mala razlika koja u istoriji postaje potpuno nebitna. Na nivou jezika, u najboljem slučaju. Vratio sam se na vlast pre tačno minut i po. Moje trupe su osvojile prestonicu, tv i radio stanicu, jedini Internet-kafe u centru, bolnicu, PTT i javnu kuću. Izdali smo proglas, zaveli vanredno stanje, instalirali Checkpoint Charlie na prilazima gradu. Ja sam, do u nedogled, Zaštitnik Države. I evo ga, stiže Sedam stotina pedeset deveti Predsednik SAD. Pokvareni kučkin sin. Da me neko pita ne bi uspeo da mi proda polovna kola. Ali, ja nisam Amerikanac već sin indioske vračare i irskog mornara kojeg je sam brodolom (plus Providenje) doneo na obale Latinske Amerike.

- Ne morate da ustajete, predsedniče O' Nua.

Idiot! Piše se Ui' Nua a čita U Nu' ali kad je Amerikance zanimalo tačno izgovaranje stranih prezimena? Servira mi jedan od onih holivudskih osmeha na koje padaju samo hompersimpsonovske fizionomije. Plava soba, Bela soba, Ovalna soba, crveni telefon...Ko bi pohvatao sve te boje? Uostalom, koji se krasni vajkam, ja sam glavni!

- Šta hoćeš, Rubene? – pita i nervozno dodaje - I pozuri, znaš da mi mandat ističe.

Seljačina! Ali, bar prelazi pravo na stvar.

- Poštovane predsedniče Čedvik, molim za priznanje moje vlade koja je pre dva minuta uspostavljena u prestonici.

Čedvik me tapše po ramenu i ceri se. Znam da je ovejani ženskaroš ali ima u tome nečeg homoseksualnog. U političkom smislu, naravno. Zvonjava, moj mobilni!

- Izvinite, predsedniče.

- Ma, imam ja svo vreme ovog sveta minus večnost - lakonski će Predsednik. Na vezi je onaj kreten, pukovnik Perez, moja desna ruka i levo smetalo.

- Senjor Prezidente, gerilci su upali u prestonicu i zauzeli sve osim javne kuće!

- Generalštab se izvukao?

- Svi su bili u javnoj kući, hvala Bogu!

- Komanduj kontraudar, svime čime raspolažeš! Predsedniče...

- Zovi me Čed. Izgubio si vlast? Šteta. Baš sam mislio da priznam tvoju huntu.

- Sad će kontraudar.

- To su rekli i za »Zaliv svinja« pa vidi kako je ispalo.

- Da li mogu da vas zamolim za još malo vremena?

- Tu ti ne mogu pomoći. Na vlasti sam još pet minuta.

- Vi Amerikanci mi nikad nećete biti jasni.

- Nismo ni mi sebi. Evo, po prostoproširenom Ustavu, Predsednik se menjao prvo na četiri, pa dve godine, pa šest meseci. Moj mandat je samo petnaest dana. Na kraju će u Beloj kući umesto Predsednika biti neki službenik koji će parafirati papire!

Kao da to nije pre bio slučaj. Opet Perez.

- Predsedniče, pobili smo vođe pobune. Njihovi sino-

vi su pobjegli u džunglu a prestonica je pod apsolutnom kontrolom snaga lojalnih vama.

- Držite prestonicu po svaku cenu!

Predsednik je već natočio viski za obojicu.

- Pa, Ruben, ti si oduvek bio naš čovek i nema razloga da te ne podržimo. Za Sinjor Prezidentea!

- Za mene! I vas, naravno!

Zvoni telefon. Znam šta hoće. Moraću da ga isključim pa makar izgubio vlast.

- Senjor Prezidente, javite se na telefon, molim!

Čedvik zna i da reži? Zanimljivo! Uvek me podsećao na dobroćudnog labradora.

- Šta je sad, Perez?!

- Sinovi vođa gerile su upali u vladu i... Vuuš!-

Prepoznao sam taj zvuk. Karakterističan je za moje podneblje. Mačeta za šećernu trsku. Pošto je rod bio slab preostalo je jedino da se seče Perezova glava.

- Problemi u tropskom rajju?

- Ništa što par eskadrona smrti ne može da reši.

- Ha, ha, taj vaš latinoamerički humor... Imate još minut.

Zvonjava, sad se stvarno plašim. To je sigurno sin vođe pobune, onaj »zambos« Emilio »Mačo« Mućaćo. Poručiće mi : »Your ass is mine!« ili nešto slično.

- Halo, presidente, ovde kapetan Hernandez! Naše trupe su uhvatile Emilija »Mača« Mućaća i potpuno zavladale prestonicom! Šta da mu radimo?

- Klasika, dragi Hernandez.

- Mazanje medom, mravinjak, ukopavanje u zemlju do pojasa, gaženje konjima, šibanje lijanama i bacanje piranama u El Mambu?

- Upravo tako. I, baci i Pereza s njim! Znam da je mrtav, bez obzira!

Čedviku zvoní telefon. Par rečenica, hladan je ko gletcer. Ništa bitno.

- Rubene, čestitam ti! Stvarno si originalan vladar!

- Hvala, Predsedniče!

- Šteta samo što ne mogu da te priznam jer, vidiš? Pre deset sekundi mi je istekao mandat!

- Čekajte, to su vam javili telefonom?

- Ne, to mi je rekao moj sat a preko telefona su mi javili da stenčuga veličine Arizone leti prema Zemlji.

- Šta ćemo sad, Predsedniče?

- Nisam odgovoran za to. Pitaj mog naslednika.

Naci – mačo

Želim da vam na početku kažem (veliko “v” ne koristim jer je to šlihtarski i pomalo latentno homoseksualno) da mene ovakve stvari uopšte ne zanimaju. Prepuštam ovakve rubrike onim izdrljanim starcima koji nemaju pametnija posla između partije domina i posete lekaru. Pisanje mi je, naročito u ovom audio – vizuelnoj epohi, potpuno strano i to što sam se u ovo upustio shvatite pre svega kao krajnju meru poslednjeg Mohikanca. Podvlačim da sve koji se bave ovom ili onom vrstom pisanja smatram za niža bića. Kako neko može biti zdrav i normalan ako krivi kičmu iz dana u dan i ćoravi? Da ne govorimo o odsustvu libida i seksualnim devijacijama. Nego, da pređemo mi na temu.

Svet je ugrožen, tačnije muževni deo populacije na kojem sve i počiva i nešto pod hitno treba preduzeti, ne čašeći časa. Neprijatelj vrebava i smišlja neopisive opačine. Govorim o kojekakvim izrodima koji ugrožavaju prirodni red stvari. Mogao bih o svakoj od tih sumnjivih kategorija dani ma da pričam ali, u vašem cenjenom listu (ovaj kompliment ne znači ništa) nema toliko prostora jer ste stipse koje štete amazonske kišne šume ili uvaljuju tanku robu za velike pare. Kakve su to novine koje pročitaš za pet minuta i to pet minuta sporog čitanja?

Sram bilo te pacifiste! Da počnemo s njima. Dezin-

formišu javnost da ako odete u rat možete poginuti. Tačno, moguće je poginuti ali ne i verovatno! Na kraju krajeva, i ja sam ginuo kao mlad pa šta mi fali? Zlobnici kažu – pola mozga ali to je njihov problem. Pacifisti treba da nose suk-nje i varjače umesto onih majica i transparenata. Mesto im je u kuhinji i to u nekoj narodnoj kuhinji, restoranu društvene ishrane i sl. Kakvi su to ljudi koji ne mogu da drugome razbucaju glavu? Kao, nisu se nikad tukli u školi? Neka se vrate u detinjstvo kad su se igrali raznih paravojnih formacija i sve će doći na svoje mesto. Neka slušaju dete u sebi da bi postali muškarci, ako za njih ima nade a mislim da nema i u tom slučaju ih treba pobiti. Dobro, znam da je moje gledište malo ekstremno ali ne bi ih mi pobili mnogo, tek toliko da ljudi ponovo počnu da se, u velikim količinama, dobrovoljno prijavljuju u vojsku. Spreman sam na kompromis da ih ubijamo onako, pomalo, na parče, dok se ne vrate civilizovanom životu

Drugi neprijatelj muževnosti su antiglobalisti. Mrze multinacionalne kompanije, mrze Ameriku, mrze privatno vlasništvo, mrze jaku ruku, shvatate? Dobro, ne volim ni ja Ameriku ali je poštujem i čovek kao ja (pravi čovek kao ja) bi uvek pre mogao da se dogovori sa Obamom, najmoćnijim (i samim tim najpotentnijim) muškarcem na svetu nego sa tom antiglobalističkom žgadijom koja udara u sam koren muške potencije – pare! Kad imaš pare ti možeš šta god hoćeš, možeš čak i da se razvedeš i isplatiš bivšu! Bogatstvo, a najbogatiji ljudi na svetu su listom muškarci (ako izuzmemo englesku kraljicu koja više izgleda k'o muško, ako ćemo pravo) to ti je da platiš koju hoćeš i pošalješ je kući kad hoćeš, da ne brineš da li ćeš se uzбудiti i da li si dovoljno obdaren – tu je brdo “Vijagre” i gomila pomagala i genital-

nih implanata. Uostalom, šta se tebe tiče da li je i ona uživala? Ti si bogat. Što si bogatiji to si potentniji i, sad, shvataš – pojavi se neki buljuk bespolnih šmokljana koji ti zavide i žele da obore kult spolovila kako bi ovim svetom zavladale one feministkinje kojima je i ovo spominjanje više nego dovoljno. Da zavlada p...a? ‘Oće k...c! Nije da se ja osećam nešto ugroženim, seksualno mislim – oženjen sam a moja žena je odgajana u pravom srpskom patrijarhalnom duhu i samo je pitanje vremena kad ćemo se razvesti nakon trideset godina braka.

Pederima ništa ne zameram, čak ih i donekle razumem. Kakvih žena ima nije ni čudo da vole muškarce. Nek’ rade oni to što rade samo nek’ ih nigde ne vidim i sve će biti u redu. Nećete žene? Ostaje više za nas. Mislim, ne za mene konkretno, ženjen sam čovek ali, onako, u potencijalu. Lezbejke su već druga stvar mada i njih manje mrzim od feministkinja. Tu “f” reč više neću koristiti. Zaklinjem se! A zašto mi smetaju lezbejke? Što više njih – manje za nas, to jest vas, neženje! Umetnici, sve vrste, svi su mi odbojni – da mogu bacio bih sve njihove škrabarije, mazarije, note, instrumente na jednu veliku lomaču, negde u Nemačkoj recimo. Nirnberg, to je grad! Igrao bih oko nje danima, sav pijan od sreće u Nirnbergu!

Što se čudite? Ovo je vek tehnike, novca, moći, muški vek i tu nema mesta za slabiće koji znaju više od jednog jezika i dave nas svojim bednim emocijama! Emocija, to je glavni neprijatelj velikog muškog srca i zato, muškarac koji se bavi ovakvom rabotom za mene je, u najmanju ruku, ženskast a žena – muškarača! Znam da neke ovo podseća pomalo na Hitlerovu Nemačku ali Amerikanci su krajem sedamdesetih prošlog veka masovno spaljivali disko – plo-

če (pederska muzika, inače) pa ih niko nije nazvao nacistima. I ti nacisti – istorija danas kaže jedno a sutra drugo! Moj otac kaže da su bili zli i pobili nam pola familije ali ne možeš uvek verovati ocu, naročito ako je umetnik a poznato je da takvi dosta izmišljaju! I moja deca, “vrgli” se na dedu. Bruka! Znam da su se već pročuli, i kćerka i sin, te ovom prilikom samo napominjem da ja nisam ni najmanje uticao na njihov razvoj i opredeljenja i da ih se ovom prilikom, javno, preko ovog glasila, odričem. Nek’ sad vide da li je otac samo kolac!

Portret umetnika u penziji

Dodijavanju administraciji nikad kraja. Horda Metuzalema koji starozavetno pevaju “Jeremijade” na njenom šalteru. Penzija i sreća – iste su. Kad ih nema – naricanje do letnji dan u podne a kad se konačno stvore uslovi za njih – kratko traju. A život, kao u inat – još malo pa večan. Draga Ana Radibratović, ko te terao da širiš svoje zanosno telo na škripavim stolicama Penziono-zdravstvenog osiguranja. Došla si na privremeno, “privremeno” zaglavila dve godine i već imaš dvadeset i šest a biološki časovnik se jedva suzdržava od zvonjave. Osećaš da stariš, propadaš, urastaš, krv ti se leđi. Pre si izbacivala grudi a sad dolazi vreme kad ćeš početi da uvlačiš stomak. Kafa, sedenje, testo – to nije loš život, to je profesionalna deformacija. Mladog čoveka nisi videla od onog momka koji je dobio pogrešnu informaciju da se na tvom šalteru deli studentski kredit. Bilo je to petog maja prošle godine.

A onda, odnekud, posle grbavog “Živog Klasika”, taj dečkonja. Momak ima dvadeset i koju, plav je pa je teže preciznije odrediti. Visok, široka ramena – Anin fetiš, hoda sigurno i mirno kao da ima četrdeset. Utisak kvari jedino majica “Slayer”. Nikad nije volela hevi metal, pank, hard kor, bilo koju vrstu muzike kojoj je prevashodni cilj da sprži zvučnike.

- Dobar dan. Došao sam da regulišem svoju penziju?

- Kako? Molim?

- Ja sam Igor Tanacković, književnik. Papirološki gledano – slobodan umetnik i došao sam zbog penzije.

Ana je začkiljila očima, opojnim crnim maslinama. Trudila se da mu u očima nađe loše rezani krek. Nos joj se blago namrštio. Igoru je zaličila na vevericu ali joj nije rekao. Udahnula je: ni zapaha “trave” ni naknadne fermentacije domaće “daskovače”. Zenice mirne, ni sužene ni proširene, baš kako treba, što bi rekla Zlatokosa. Držanje stabilno, samouvereno. Pa da, dečko je ili lud ili dokon.

- Slušaj, dečko, ja imam posla i zato...

Dečko je kroz šalter ubacio člansku kartu jednog od 254 nacionalnih udruženja književnika. Da, bila je to članska karta, sa Igorovom požutelom crno-belom fotografijom.

- Nemojte se šaliti.

- Ne šalim se. To sam ja.

Igor je i dalje bio lud na svoj tih, učtiv i normalan način.

- Ne, to je neko ko liči na vas i ima crnu kosu.

- To sam ja a svetlosmeđi ljudi su na crno-belim fotografijama crnokosi.

- Fotografija je malo stara. Moraćete da je promenite.

- Da, slikao sam se na Dan pobjede, 1945. godine kod “Foto-Bate”, tu na pedeset metara odavde.

Ana se nasmejala i opevala prvih par nota teme iz “Zone sumraka”.

- Skrivena kamera, je l’ tako? Sledeći.

Neznančeva opuštenost premetnula se u autoritarnost jednog Hazjaina.

- Nema sledećeg dok se ne reši moj slučaj! Nazad!!! -

Igor je preteći zarezao na dva sasušena skribomana iza njega. Oni su kevući otišli u svoj čošak i par puta gnevno škljocnuli veštačkim vilicama.

- Koji slučaj, dečko?! Dođi za pedeset godina!

- Već sam čekao šezdeset! Dosta je bilo! Umoran sam od pisanja!

- Šezdeset godina?! Tvoja generacija se ne seća Tita!

- Tita se ne sećam? Pa ja sam mu pomogao da dođe na vlast! Pola veka crvenim zbog toga! Ništa me ne pitajte!

Momak je bio na ivici suza dok se Ana pitala zašto svaki zgodni frajer ima neku kardinalnu falinku: il' je gej, il' je narkoman, il' je lud ili po malo od svega. Trebalo je dozvati obezbeđenje ali, bolje je pokušati još jednom pre nego što se pribegne neizbežnom. Šteta, momak čak ima i svoju žensku stranu, plače, drhti i ima te plave, plave oči kao američke filmske zvezde sedamdesetih. Kad bi ga navela da racionalise problem (na pauzi je nešto o tome čitala u "Doji", ali "proredom" pa se smisao malčice istopio u jutarnjoj kafi) otišao bi sam. Možda.

- Ali, ako je istina što govoriš, a ja verujem da jeste, ti si rođen...

- U Beogradu 1919. godine, lepa gospođice. Na šta sam spao: odrastao sam uz čarlston i lambetvok a danas mogu jedino da tresem glavom uz hevi – metal ili, još gore, idem na rejev – partije. I ja, kud ću – šta ću, postanem "metalac". Pijem kao razuzdana četa zaporoških kozaka, ogrezao sam u promiskuitetu više od Raspućina, da sam Veliki Zli Vuk moj marihuanski dah bi oborio kućicu tri praseta a probao sam i ekstazi, krek i kokain. Bez efekta! Sramota!

Bez efekta? Ne bi se reklo. Možda ima neki "fleš-bek". Jedino što je tačno je da ovakav dečko ne može izbeći

promiskuitet. Treba s njim hladno, odlučno, kao u onoj reklami za pivo.

- Kako onda objašnjavaš svoj izgled, s obzirom da imaš 86 godina?

- Svemu je kriva književna kritika. Predratna, poratna, kao i savremena. Napisao sam do sada pedeset knjiga a oni kažu da sam “pisac u povelju”, “autor mlađe generacije”. Odužila mi se mladost gospođice, dođe mi samo da uzmem penziju i umrem! Pomozite mi, molim vas!

Hitro je provukao šaku kroz otvor i zgrabio je za vrat. Osetila je sklisku, mrljavu površinu stakla na licu.

- Sačuvaj me Bože ovakve mladosti! Samo počinjem, počinjem, počinjem, uvek iznova. Niko me se ne seća, niko ne piše recenzije a ja pokušavam, stvarno se trudim. Čak sam dobio i nagrade za svoj rad. Sve! I NIN-ovu! Dokazao bih vam to da članovi žirija nisu pomrli u međuvremenu.

- Puštaj me, manijače! Obezbeđenjeee, silovanjeee!

Koje crno silovanje, gospođice? Zar kroz šalter?! Maštovito, ali neizvodljivo bez vaše saradnje!

***

Uprkos očekivanjima ljubopitljivog čitaoca, Igor se u Instituciji snašao iznenađujuće brzo. Primaio je redovno i poslušno sve lekove koji su mu izdašno prepisivani. Sa velikom pažnjom je pratio doktorovu olovku, visak, tonuo u hipnozu, domaštavao Roršahove mrlje. Nije se stideo jer je znao – Roršahov test je mogao da prođe samo krut, nemaštovit mediokritet koji bi, na čuveno pitanje: “Šta vidite?” odgovorio sa: “Neku fleku” ili, još bolje, “Fleku”.

Vi znate da ste osoba bez identiteta? - hladno će dok-

tor jednog dana.

- U metafizičkom smislu?
- U realnom smislu. U životu, Igore.
- Ali, ja imam papire...

Momak je nervozno zaklatao nogama i zamalo obo-
rio nokšir ispod bolničkog kreveta.

- Pazite, nokšir.
- Ne bojte se, prazan je.
- Dakle, gde sam ono stao? A, da – identitet nije ge-
netska, nepromenjiva datost. Identitet se konstantno potvr-
đuje. Ako negde izgubite nit nastaje problem.

- Ma, ja nit ne gubim nego drugi ne žele da je vide.
Moj ceo život je ignorisan.

Doktor je nervozno klimao glavom.

- Znam. Uradio sam sve kako ste mi rekli, Igore ali...
- Nema mojih knjiga?
- Našao sam samo prvu, “Kroz smetove” i poslednju “

U tripu”. Ime je isto ali je stil potpuno drugačiji.

- Prilagođavao sam se trendovima. Greh na moju du-
šu. Ali, šta hoćete s tim? Mislite da sam junoša koji se poi-
stovetio sa predratnim piscem?

- A šta bi drugo moglo biti?
- Doktore, želim da me kritikujete, sad i ovde!

Paranoja, regresija, problemi s ocem, sve u jednoj lič-
nosti. Još dve sedmice rada na njemu i imaće remek-delo
koje će srušiti sve dosadašnje definicije podvojene ličnosti.
Želi da ga iskoristi, da ispašta kako bi se još više zavukao u
svoju ljušturu. Kao da je doktor od juče – ne treba popušta-
ti, sad je tako blizu izlečenju. Ne, isceljenju, to će bolje
zvučati na seminaru u Vrutačama.

- Recite mi: sitno – buržoaski autoru, soc-realistu!

Hajde!

Doktor je zevnuo kao najdeblji nilski konj južno od Kartuma.

- Dekadentu, skribomane!

- Ne dolazi u obzir.

- Nacionalisto! Mondijalisto! Ti modernisto, post-modernisto, post-post-post-modernisto!

- Šta ću vam ja kad vam vređanje dobro ide i bez mene?

- Samo tako će upaliti! - vrisnuo je Igor i pao na kolena pred doktora.

- Nema pregovora.

- Slažem se - odgovorio je pacijent i obrisao oči ivicom prugaste pidžame. Potom se sagnuo ispod kreveta i zgrabio kibli. Šokirani doktor je dobio udarac nokšiom posred čela.

***

Turpijati ili ne turpijati, razmišljala je Ana, zureći u svoje ljubičaste nokte. No, višak urednosti nikad nije na odmet i bolje je džaba raditi nego džaba sedeti nego trpeti pračke i otrovne strele okrutne papirologije. Baš negde kod srednjeg prsta, stari znanac mladalačkog lica se stvorio pred šalterom. Sad je, u pidžami koja je upila tri kišna oblaka, stajao pred Anom koja je upijala konture njegovog mužjakkog torzoa. Zaustila je da nešto kaže a on je već, prethodno klimnuvši glavom kao pokvareni mehanički pajac, krenuo da šljapka prema vratima.

- Čekajte! - viknula je i visoko podignula knjigu "Kroz smetove".

- Našli ste je?

- I pročitala.

Pritrčao je šalteru. Ana je proturila šaku koju je on iz-
ljubio ne preskačući nijedan milimetar.

- Hvala vam gospođice!

- Oh, nema za šta! Vi ste stvarno zaslužili penziju.

- E ako sam zaslužio onda mogu i da umrem – rekao
je Igor i skljkao se na pod, ćelav i sparušen.

Kratak patafizički traktat o prcnji

O, o, o prcnja, šta je to? Pre nego što pokušam da odgovorim na ovo naizgled nerazrešivo pitanje moram naglasiti da je ovo delce nastalo isključio iz bolesne ambicije autora koji je odlučio da svoj stvaralački opus, bogat raznim deformacijama obogalji novom tj. - traktatom jer toga, bezbeli, u mom dosadašnjem radu bilo nije. Dakle, plemenita imenica “prcnja” pojavljuje se u srpskom prevodu “Kralja Ibija” ništa manje plemenitog Alfreda Žarija. „Ibi” je, već svojom prvom rečju, označio početak modernog pozorišta. Dakle, prva reč prvog komada 20. veka (odigranog premijerno 1898. godine) bila je “merdre« tačnije “zgovna” u srpskom prevodu. Pozorišni tradicionalisti 19. veka koji su za svoje pribežište našli Srbiju 21. veka bi rekli da su svi ti ekspresionizmi, nadrealizmi, dadaizmi, simbolizmi, futurizmi i ostali “izmi” kak(v)očće jednog zgovneta ali to nije tema ovog pisanija već “prcnja” rođena u glavi prevodioca čije ime kao ni ime izdavačke kuće koja je objavila prevod neću spomenuti jer mi nisu dali ni pet para za reklamu.

Kad kažem da je prcnja rođena u glavi ovog učenog ljudskog bića, tumača sa jednog od spratova kule vavilonske, mislim, pre svega na to da prcnje nikad pre nije bilo. Bilo je prcanja, prckanja, prčenja, prčine, prcačine, prcaboca, prevoljaka, prkcastog i prckavog ali prcnje – jok! Po-

stoji i danas, tu i tamo retko korišćena imenica “prca” koja obično označava vašeg nadređenog šefa, direktora, predsednika jednom rečju jedan drugi deo spolnog aparata koji, pogodili ste, nije zadužen za penetraciju. Napomenuo bih i to da se danas žargonski glagol “prcati” slabo koristi jer zvuči nekako sitno, seksualno ugroženo, kao da određuje veličinu genitalija mužjaka koji tu radnju upražnjava. Ograđujem se jedino od beogradske fraze za nevericu: “E, jeste, bilo tako, prc'o kevu Brus Li!” Doista, šta je “prcati” u odnosu na “jebati”, “karati” ili, čak, “taslačiti”? Ni “k” od koitusa i, samim tim, ni “f” od falusa.

Zamislite se nad “prcnjom”. Šta vi znate o prcnji? Ako ne znate ništa o snošaju – slabo šta. Dakle, ako ste i vi jedan od onih koji su propustili tu lekciju u petom osnovne a mimoišla vas je ljubavnička praksa da ponovimo: do snošaja dolazi kad muški spolni organ, satkan od mišićnog i sunderastog tkiva u stanju seksualne uzbuđenosti penetrira u vaginu (za vaginu nije definisano da li mora ili ne mora biti u stanju spolne alarmiranosti ali je, složićete se, poželjno.). Napominjem da ne zameram čitaocima ako su, čitajući ove retke, odustali od toga da praktikuju seks. Ko zna koga bi sve razočarali. Bilo kako bilo, veseli ili nezadovolj(e)ni, svesni ste toga da prcnja ima određeni seksualni kontekst ali, kakav?

Prcnja, to je jasno iz reči plemenitog Čiča Ibija, potonjeg kralja, najstrašnija moguća kazna u Pospoliti. Njen istorijat za razliku od istorijata drugih mučenja, ubijanja golicanjem u drevnoj Kini ili španskog točka na primer, nije poznat. Moguće je da je Ibi, eks-kralj Aragona, inače produhovljena panevropska propalica, doneo prcnju iz Aragona ili svojih rodnih krajeva gde god oni bili. Prva asocijacija

na Ibijev slavni zavičaj je, naravno, Žarijeva otadžbina - Francuska ali, Ibi je suviše komplikovan da bi bio samo Francuz. Ibi je samo jednom trećinom Francuz, trećinom stanovnik Farskih ostrva gde i danas kasape kitove iz čiste zabave a trećinom srpski biznismen iz tranzicionog perioda. Šta god bilo tačno ili netačno sigurno je jedno: prcnja je nešto mnoooooo strašno ali šta?

Gaženje stopala, "Mali Radojica tretman", ubijanje puškom, nožem, strelom, klavirom sa petog sprata, bockanje sabljom u debelo meso, sečenje na sitne šnite, razvlačenje konjima na repove, kanibalizam, streljanje, trovanje, nabijanje na kolac, sve to prcnja sigurno nije jer se sve ove rabote spominju u drami i jasno su definisane. Prcnju Ibi koristi kao pretnju, kao ucenu, vičući: "Škemboroga mi moga i zelene mi sveće, baciću te ja na prcnju!". Ili tako nekako. Par puta on naredi, na zgražavanje njegovih najbližih saradnika, pravedničko izvršavanje prcnje ali je to jedino nasilje koje mi u tekstu ne vidimo kao jasno određeno.

Možda je rešenje u tome da prcnja ima veze s eskadronom prljavih poljskih i litavskih ulana koji jedva čekaju da neprijatelj države zauzme ponižavajući položaj ispred njih jer su u ratu a najbliža žena je sto kilometara dalje i svi su je već imali. No, mi onda, svodeći prcnju na grupno silovanje, potcenjujemo genijalni Ibijev um koji se ne ograničava na takve primitivne porive. S druge strane, ne može se pobeći od činjenice da seksa ima svuda pa čak i u prcnji. Sve što će uslediti u ovom traktatu je puka špekulacija i igra mašte i pozivam vas da i vi izgradite pojam prcnje u svojim glavama. Zamislite, jer ja već jesam, recimo da ste u zarobljeništvu, gladni i još virilni, a onda vam mučitelj dovede predivnu devojkicu koja, gola, na vaše oči, jede rumeno pra-

sence, svo hrvskavo, mirisno i močasto, od svrdlastog repića do ljupke njuškice. Guta ona to prasence kao Obeliks i Asteriks divlje veprove a vama krenula voda. Ždrakate kao Buridanovljevo magare: sise – klopa, sise – klopa, sise – klopa i tu skapate u nedoumici. Nije li to prcnja?

Zamislite onda drugu sliku, što je moja rezervna i definitivna hipoteza: sloboda je vaš najveći zatvor. Možete da jedete ali ste stalno polugladni. Imate ženu, devojkju, ljubavnika, svejedno ali i dalje mahnito gledate porniče. Pijete i uživete droge ali nikako da se napijete/stondirate jer se plašite da ćete se, jednom pijani i jednom otrežnjeni zgroziti nad onim što će vas dočekati ujutru. Dirinčite i bedno vas plaćaju. Zabušavate i opet vas bedno plaćaju. Nezaposleni ste a plaćate državi. Mislite onda kad treba da se radi i obrnuto. Kradete i žalite se da vas krađu. Terate poštene da stradaju za vas i pokvarene da vas vode. Pola dana ginete za pravdu a drugu polovinu za onog ko da više,. Paranoišete dok se svet stvarno ne okrene protiv vas i volite svoje neprijatelje jer su oni, ipak, vaša porodica. I onda shvatite – prcnja, to je živeti u Srbiji!

Stranka i ja

- Uzmite pristupnicu.
- Samo pristupnicu?
- A šta bi vi, plaketu?
- Zar nemate neki upitnik? Anketu? Test-pitanja?
- Samo pristupnicu.

Treba imati na umu da se ovaj dijalog, sa manjim korekcijama, odvijao već pet minuta. Službenica Stranke i ja smo to malo, smešno parče papira vukli s kraja na kraj stola. Možda se i pocepalo od silnog trenja, nisam siguran. Skidam kapu njenoj strpljivosti. Sigurno je bila nova u službi i težila da što više nesigurnih iskušenika kao što sam ja prevede u stranačko opštežiće. Doduše, njen izgled teško da se može podvesti pod isposnički a još manje kaluđerski. Nije li to prednost? Ko može da sumnja u ciljeve Stranke posle samo jednog pogleda na njenu zamamnu spoljašnjost? Samo da nije tih jeftinih minduša nepristojno zlatne boje. I da nije mog perfekcionizma. I da ne živim na Balkanu. Samo toliko.

Iskreno, tako mi i treba. Celog života sam neodlučan, naročito onda kad treba da uradim nešto korisno po sebe. Podsvesni asketa, eto šta sam! Sokrat je činjenicu da je slušao glas koji ga je usmeravao u životu platio životom. Šta mogu da očekujem ja, koji slušam glasove? Dobro, šizofre-

niju. I, šta još? Devojka je promenila boje koliko i svi semafori u Srpskih vladara u ponedeljak popodne.

- Hoćeš li bre da se učlaniš u Stranku ili nećeš?

- Može li neko lakše pitanje?

- Uuuufff, grrrrrr!

- Okej, vidimo se sutra - rekoh samouvereno. Izašao sam iz Stranke, hladan kao mrtvosani engleski lord.

Na putu do kuće sam shvatio da je problem učlanjivanja u Stranku u stvari moj lični problem. Nisam daleko odmakao, zar ne? Nerazumno je maltretirati onu divnu devojku. Treba maltretirati sebe, ali umereno. Napraviću brejnstorming, uzeću uzorak, sastaviću lepo upitnik, bodovati, analizirati, izanketirati se, odmeriti rejting i za pojas zadenući pa onda ili pravac stranka ili pravac - pravac? Zdumao sam pitanja za pet minuta i evo zvaničnih rezultata:

Da li ulaziš u Stranku iz bilo kakve koristi?

Hm, to je bar lako odgovoriti. Da, naravno!

Da li misliš da je Stranka zamenila Partiju?

Da, i to vrlo uspešno. Višepartijski sistem je doneo novi dezen stranačkih znamenja.

Da li imaš morala?

Imam jer je moral ono što se mora.

Sloboda?

Čuo sam za nju. Kurva koja se vešto skriva.

Obrazovanje i sposobnosti?

Ne pitam šta mogu da uradim za Stranku već šta Stranka može da uradi za mene a i ja njoj.

Posebne veštine?

Kung-fu, crni pojas, “Kinoteka” četvrti dan, ciklus žanrovskih filmova.

Da li si povezan sa nekom nevladinom organizaci-

jom?

Jednom sam konkurisao za pionire i nisu me primili.

Da li si osuđivan?

Ne, ali ako je potrebno i to se da srediti.

Da li imaš rodbinu u inostranstvu?

Pusti snovi.

Da li si narkoman?

Daj mi stranačku blagajnu pa ćeš videti!

Alkoholičar?

Ne! Mi Srbi smo ili oni koji vole da popiju ili mrtvi.

Ja biram ono prvo!

Slabost prema ženama?

Kao i prema alkoholu.

Da li u tvojoj porodici postoji istorija mentalnih bolesti?

Ne, ali neko mora da započne tradiciju. Ako bih, recimo slagao da je moj askurđed ili kurajber lud svi političari bi rekli da sam uspeo zahvaljujući nepotizmu kao potomak tog i tog uglednog idiota.

Da li si kriv za nameštena pitanja u ovom upitniku?

A ko drugi?

Da li bi to uradio ponovo?

Da, ali bih sledeći put pitanja krio od tebe.

Da li si nakon popunjavanja prethodnih pitanja shvatio da si, zapravo, fleka od čoveka?

U, pazi, to se i rimuje! Naravno da sam (pevujući bluz) “ fleka od čoveka, uuuujeeeeeaa!” Potpuno se slažem. U stvari, mislim da sam toliko ljigav i prevrtljiv da sam idealan za člana Stranke. Mada, kad malo bolje razmislim, ja ne predstavljam izazov za Stranku. Nema ništa lepo i plemenito da se uništi u meni. Plašim se da će me odbiti kao

“previše kvalifikovanog”. Bolje i da ne pokušavam sa učlanjivanjem. Slomiću onoj lepotici srce. Znaš šta? Nosim se mišlju da okušam sreću u advokaturi, novinarstvu ili u u turbo-folku kao PR manager. A šta ako sve pobrojano ne prođe? Ne brinem se - uvek će me čekati mesto uglednog pozorišnog kritičara!

Izvan uma i statistike

Negde u gluvo doba, dok sam se prevrtao na žeravici polusna, shvatio sam da mi je istekla (ne)radna knjižica. Slučaj dosta čudan jer, kako nezaposlen čovek da se prevrće u snu? Ne bi trebalo da imam briga kad već nemam posla i para ali, svejedno, prođe šest dana a ja nisam otišao na Biro, potvrdio da sam nezaposlen, pitao za posao (iz ljubaznosti, kad sam već tu) i dobio odgovor da posla nema. Ali ne, ja ne znam za red. Prepustio sam se apatiji umesto da izdresirano popijem svoju tromesečnu čušku. Ako ovakva zbrka ima neke veze s nečim onda je to ona situacija kad se iz sportskih razloga nabacuješ devojci za koju sigurno znaš da će te odbiti. Da ne kaže da nisi pokušao. Ovako je Biro, moja „devojka“, uvređen jer mu ne delim komplimente. Pogledajmo istini u oči – bahato sam se ogrešio o pravila administracije i sad nema vrdanja. Administracija ima vrlo jasno mišljenje o neodgovornoj osobi kao što sam ja: poništen sam!

Mada, nije to ni tako loše. Sledeća tri meseca neću moći da kažem da sam nezaposlen, familija će mi se bar za izvesno vreme skinuti s vrata sa svojim jeremijadama o nezaposlenosti ali ću, s druge strane, opet imati taj prefiks „ne“. Neuknjižen! Pošto moji poznanici znaju da dosta čitam a ponešto i napišem shvatiće da nije u pitanju neka ap-

stinencija od pisane reči. I neka ne rone suze nad sudbom mene, nedefinisanog građanina. Jednostavno, mene nema na određeno vreme pa ću se vratiti za tri meseca. Bilo bi lepo da me, tim povodom, moj Biro kazni tako što će me poslati na neku daleku egzotičnu lokaciju pa kad se tri meseca docnije vratim sav preplanuo i pun elana, moći ću da slušam njihova odbijanja sledećih pet godina bez ikakvih problema.

Nezgodno je kad je čovek bačen toliko daleko kao ja, izvan uma i izvan statistike. Takve situacije bude najgore u čoveku. Ni ja nisam imun na to – evo, već sam dva puta dolazio u sukob sa zakonom. Ridžovani su mi tražili lovu tvrdeći da mi je istekla markica a ja sam i dalje ostajao pri tezi o tome da moja markica i dalje u čvrstom agregatnom stanju. Pošto nije proradila viša fizika na scenu je stupila viša matematika po kojoj mali mito lako sređuje nestanak velike kazne. Tako sam, realno govoreći, prekršio zakon četiri puta. Uradio bih to još koji put ali za to moram da budem zaposlen. Gadno je kad pare za mito odvajáš od džeparca. Nisam verovao ali, kad si nezaposlen, ti nigde, pa čak ni u kriminalu, ne možeš postići neke visoke domete. Ali, neću ni ja dokonati!

Sledeća tri meseca koliko nemam pravo da obnavljam svoj ionako žalosni status provešću, to sam čvrsto odlučio, posvećen borbi za svoj puni identitet tako da, kad jednog dana ponovo budem nezaposlen, budem barem nezaposleni čovek. Jer, kao što već rekoh, mene administracija određuje – da li sam zaposlen ili ne, da li sam ljudsko biće ili ne. U tom smislu, a držeći korak sa modernizacijom, zaposliću se oko sakupljanja materijala za novu, biometrijsku ličnu kartu i isti takav pasoš. Neće mi trebati mnogo – tri meseca najvi-

še. Kad se to dogodi ja ću otvoriti svoje isprave i videti čoveka, ponosnog, sad već ponovo nezaposlenog čoveka koji ne može da radi ništa i ne može nigde da ode. Jer, da bi lakše (ako izuzmemo vize, čekanje i sl.) prešli granicu kao turista, vi morate biti zaposleni. Mada, kako su stvari krenule sa svetskom ekonomskom krizom mnogi će ljudi, bili oni zaposleni ili nezaposleni, poželeti da su kao ja, da nisu nigde „zavedeni“, „memorisani“, da su „neuknjiženi“, da ih nema.

Tajni izveštaj

Zahvaljujući ljubaznosti RATEL-a i njegovih cenzorskih službi koje su pritisnule neke naše domaće provajdere, došli smo do sledeće prepiske koja ne bi trebala, kao državna tajna da se u javnosti pojavi do 2038. godine ili bar do sutrašnjeg broja „Kurira“. Uživajte u čitanju,

Vaša BIA (i vice versa)

PS – sve greške u tekstu su autentične

4. avgust tekuće godine:

Comment: Scanned by SKOT32

Return-Path: gnusoba@nikomline.net

Received: from sirius.nikomline.net (mail2.nikomline.net [91.143.221.254])

by smtp4.sdb.co.yu (8.14.0/8.14.0) with ESMTP id m74Jp6f9020298

for <tvorche@sdb.co.yu>; 4 Aug 2008 21:51:11 +0200

Dragi moji,

Vidim, otvoriste oglas za zaposlenje pa ko velim da se javim. Valjda sam zapiso mejl u redu,

Nikotije Gnusobić

5. avgust tekuće godine:

Comment: Scanned by SKOT32

Return-Path: tvorche@sdb.co.yu

Received: from sirius.nikomline.net (mail2.nikomline.net [91.143.221.254])

by smtp4.sdb.co.yu (8.14.0/8.14.0) with ESMTP id m74Jp6f9020298

for <gnusoba@nikomline.net , 5 Aug 2008 09:11 +0200

Poštovani Nikotije,

Naravno da smo primili vaš mejl i naravno da ste pogrešili što ste nam se u opšte javili a o gramatici i da ne govorimo ali, pošto smo šatrooljubazni reći ćemo da je lepo što ste se javili. Za početak budite ljubezni pa nam napiškite vašu biografiju i VC pa će vam odgovorimo u roku odmah, vaš, Dmitrije Tvorčević

kadrovik i Human resources manager

6. avgust tekuće godine:

Comment: Scanned by SKOT32

Return-Path: gnusoba@nikomline.net

Received: from sirius.nikomline.net (mail2.nikomline.net [91.143.221.254])

by smtp4.sdb.co.yu (8.14.0/8.14.0) with ESMTP id m74Jp6f9020298

for <tvorche@sdb.co.yu>; , 6 Aug 2008 –Bog te pita kad

Da vam nešto kažem, ili da ti kažem, ako je tako pravilnije,

ja ne znam ni ko ste vi ni zašto sam vas zvao al evo da
pojasnim-ja sam jedan čovek sa jednom tužnom pričom.
Bez škole, bez pameti, bez radnih navika i ne pismen. Mene
niko nikad nije voleo a koliko sam bio omražen i iz kakve
sam lopovske porodice potekao kaže i to da mi je tata ukrao
Svećice sa torte za moj sedmi rođendan. Tortu nije teo da
pojede jer je u nju sipao otrova. Eto ,takav sam vam ja, pa
ako je za fakiat,
Evo me, Nikotija

7. avgust tekuće godine:

Comment: Scanned by SKOT32

Return-Path: tvorche@sdb.co.yu

Received: from sirius.nikomline.net (mail2.nikomline.net
[91.143.221.254])

by smtp4.sdb.co.yu (8.14.0/8.14.0) with ESMTP id
m74Jp6f9020298

for <gnusoba@nikomline.net >; 7 Aug 2008 10:31
+0200

Poštovani Nikotije,

Vaše karakteristike su apsolutno odvratne. U tom smislu
napišite nam još nešto više od sebi, recimo o nekim
devijacijama, kriminalnom dosijeu ili političkoj prošlosti
punoj fleka. Nadam se da imate tako nešto. Nije da ste mi
zanimljivi ali dosadno u kancelariji i tako,

DT

Human resources manager i kadrovik

8.avgust tekuće godine:

Comment: Scanned by SKOT32

Return-Path: gnusoba@nikomline.net

Received: from sirius.nikomline.net (mail2.nikomline.net [91.143.221.254])
by smtp4.sdb.co.yu (8.14.0/8.14.0) with ESMTP id
m74Jp6f9020298
for <tvorche@sdb.co.yu>; , 8 Aug 2008 – Gluvo
doba

Tako je li? Ti si neki preverznjak? Dobro, da ti kažem da me traže neuspešno tri godina zbog utaje poreza, varao sam ženu, otrovao komšiji psa, spavao sa rođaku i menjo stranke češće nego čarape što inače retko radim. Samo me zanima koj će ti moj ti podaci i koji ti ja fah dođem za taj posao koji god da je!?)

9. avgust tekuće godine:

Comment: Scanned by SKOT32

Return-Path: tvorche@sdb.co.yu

Received: from sirius.nikomline.net (mail2.nikomline.net [91.143.221.254])

by smtp4.sdb.co.yu (8.14.0/8.14.0) with ESMTP id
m74Jp6f9020298

for <gnusoba@nikomline.net >;, 7 Aug 2008 10:61
+0200

Pa to su sjajne vesti! Niko tako nakazan i odvratn nam se nije javio a dobijali smo mejlove iz zemalja u kojima i dalje žderu ljude! Slušaj, ti podaci sui dragoceni a što se tvog faha tiče-ne brini! Ti si fah idiot! A sad lepo, put pod guzicu pa na sastanak sutra u deset u Vladi! Požuri ako ti se oće da postaneš savetnik premijera!

Guglovanje

Bila je to stvar logike. Naš brod je potonuo kratkatorim turistima na krstarenju po egzotičnom okeanu. Prosek godina utopljenih: 94 ali to je samo zbog mlade posade koja je „spustila“ prosek. Eto, mislili su ljudi da se provedu pre nego što umru i uspeli su, delimično. Navodno je torpedo, u teritorijalnim vodama Gedrozije, dakle gedrozijanski torpedo, potopio brod „ASKLEPIJUS“ koji je brodio pod zastavom ove naše velike države.

- Gde je dođavola ta Gedrozija? - povikao je general Džonson pet sekundi nakon Predsednikovog poziva. Moralo se delati hitno, pre no što javnost čuje za tragediju, da se vidi da nam je stalo da stanemo na kraj terorizmu.

- Ne znam generale. Nisam najbolji sa mapama - odgovorio sam.

- Pa, onda izgugluj to poručniče, izgugluj odmah!

Rečeno – učinjeno: Gedrozija je mala država, jedva veća od Rod Ajlanda i nalazi se na granici dva ogromna kontinenta. Izlazi na more, daje ribu i vunu i ima smešno malo stanovnika. Toliko o njima. Wikipedia baš zna da zamori.

- Okej, to su te drkadžije! Reci mi geografsku širinu i dužinu prestonice.

Rekao sam. General je naredio, pozivajući se na Pred-

sednika, ispaljivanje raketa sa nosača u okeanu nedaleko od Gedrozije. Glavni grad Skrampu je srušen sa zemljom – procene su se kretale od deset do petnaest hiljada mrtvih. Flota se uputila prema gedrozijskoj obali. Svi osim naše podmornice „Neuništivi“ za koju se spekulisalo da su je potopili gedrozijski ljudi – žabe. Naše invazione trupe su, u trenutku kad se Predsednik obraćao naciji, već marširale obalom Gedrozije. S obzirom da su stanovnici ribarskog sela pobjegli čim su spazili naše momke otpor su im pružile dve koze i jedan zbunjeno magarac. Verbalno doduše ali je to bilo dovoljno sa naše GI Joes. Zli stvorovi su pokošeni rafalima i spaljeni zabranjenim bacačima plamena. A Predsednik je u doba kad su naši marinci naišli na dva zbijena žandara na konjima već pričao sa novinarima. Žandari su eliminisani, naravno ali je smrt bila trenutna i humana.

Ima li pitanja? – rekao je Predsednik, sav ozbiljan i umoran.

- Gospodine Predsedniče, ako sam dobro shvatila - pitala je neka evropska novinarka - vi ste napali Gedroziju zato što je napala brod sa vašim turistima i raketama zasuli njen glavni grad Ali, zar niste čuli da Gedrozija, kakva je postojala pre tri godine, ne postoji? Priobalni deo Gedrozije se otepio i već tri godine ima predstavnika u OUN i zove se Sogdijana. Dodala bih da je Gedrozija, koja ne izlazi na more, planinska, kontinentalna zemlja, bez mornarice, napadnuta jer je, kako kažete „ispalila torpeda“. S druge strane, na obalu države za koju nikad niste čuli su poslate najelitnije jedinice. Da li ste prvo mogli da proverite koga bombardujete?

Predsednik se nije dao.

- Mene ne zanimaju činjenice već moji građani a što

se tiče toga - ko kaže da Sogdijana i Gedrozija nisu u savezu? - spremno je odbrusio Predsednik.

- Oni su pet godina vodili krvavi građanski rat a Gedrozija je vaš saveznik – poklopila ga je novinarka.

- O je li?! - začudio se Predsednik a onda začkiljio očima kao da se priseća lekcije latinskog iz koledža:

- Oni nisu naši saveznici, oni su potopili našeg „Neuništivog“! No comment! – planuo je Predsednik i napustio novinare. Pet minuta kasnije smo dobili izveštaj u kojem jasno stoji da se „Neuništivi“ a ne gedrozijanski torpedo zakucalo u „Asklepijusa“. Kapetan Hodžis je bio trešten pijan. A ako mislite da sam kažnjen onda se varate. Kao što moj general Džonson lepo reče:

- Nisu moji ljudi krivi što oni na Wikipediji ne ažuriraju podatke!

Najveća je tuga za Srbijom

Niko se do sada nije pozabavio istinskim pozorišnim elementom srpskog političara. Dakle, pričalo se kako je Narodna skupština u stvari Neradna skupina, Glupština ili čak neko Neradno pozorište ali ništa više od toga. Hoću reći, nema tu naučnog, teatrološkog pristupa celoj stvari. A da je taj pristup neophodan jasno je iz primera jednog desno orijentisanog nacionalnog poslanika, nazovimo ga Živorad K., koji u svojoj personi povezuje preko dve hiljade godina modernog teatra.

O čemu je reč? Ovaj je Živorad K, po Aristotelu, ocu dramaturgije, ni previše loš (u smislu da nije baš Hitler) a nije ni previše dobar (u smislu da nije alergičan na ilegalan ekstraprofit) a čoveku je, kaže Aristotel u svojoj „Poetici“, priličan. Dobro, to što je prosečan Srbin sredovečni tip lošeg zdravlja i krcat nacionalizmom i nije baš nešto prilično ali se pomenuti poslanik ipak uklapa u neki društveni model. Nije lep ni ružan, onako na sredini, ni lep ni pametan, niti vređa oko niti izaziva zavist. Mediokritet takoreći. Zašto je bitno da bude priličan običnom čoveku (i malo bolji od njega, rekao je otac dramaturgije ali to je već teranje malka na konac!) pitate se vi? Jer je, kao takav, idealan tragični junak. Dobro, više tragikomički ali s obzirom da Aristotelova knjiga o komediji nije locirana, zadržimo se na tragediji. Dakle, Živorad K. je tragički junak, njegovi Politbiroi i

Uprave ga bacaju s jedne na drugu stranu političkog spektra, kao drevna paganska božanstva. Zašto? Počinio je hamartiu što u prevodu sa starogrčkog znači „onaj kojeg nisu volela druga deca u školi i radio je previše „malakas“ sa svojim nježnikom te se počeo baviti politikom“.

E, nakon svog pada iz zagrljaja paganskih bogova, Živorad se naš obreo u mraku srednjeg veka gde govori kratko i jasno ali pomalo mistično, kao u tzv. mirakulima. Npr.:

GLAVNI ODBOR: Da li ste za Peru ili za Miku?

ŽIVORAD K.: Ja sam za onog koji će tek doći.

GLAVNI ODBOR: Pera ili Mika?

ŽIVORAD K.: On je ovde. Među nama. Sinoć me pohodiše tri vizije.

GLAVNI ODBOR: Aman. Pera ili Mika?

ŽIVORAD K.: A sad zbogom. Čekajte dolazak njegov i usrdno se molite.

Glavni odbor umre. Od dosade.

Ali, kad dođe do položaja Živorad K. oplete onako šekspirijanski, pravi Hamlet:

„Predsednik? Poznavao sam ga, bio je ko Horacije,
Pravi konj i nosio me na svojim plećima uz brdo
Pa pravo do trona gde bi posadio moje guzište...“

No, gluma se menja, valja nam ići u 19. vek, Stanislavski stvara svoj „Sistem“, kamen-temeljac glume u realističnom pozorištu. Dakle, u čemu se sastoji ovaj postupak? Ne pitajte Stanislavskog nego Živorada K., zatečenog ispred Skupštine nakon formiranja frakcije unutar partije:

- Do juče ste bili za njega a sad ste protiv šefa stranke. Kako to?

Živorad se zamisli, udahne duboko a zatim zamišlja sebe, kao, krvari on na žertvenom polju Kosovu za bolju

budućnost otadžbine, izrešetan i napalmovan leži ko Orlović Pavle, toče mu đevojke kosovske „chivas“ intravenozno, izdiše uz zvuke „Bože pravde“ a onda velika sahrana, odlikovanja, deset popova, sto hiljada uplakanih članova rodbine, osam miliona Srba u crnini, ceo svet zabrinut za budućnost Balkana. Boli ga, srce mu se cepa za takvim patriotom i ljudinom, on proživljava svu tu agoniju i kaže, duboko potresen:

- Ja bih za šefa dao sve, i život bih dao ali između šefa i Srbije, ja biram Srbiju!

Ali, novo vreme zahteva nove pristupe. Tako on ostavlja cepanje strasti na dronjke i okreće se depersonalizovanoj glumi i persiflaži Brehtovog teatra. Prozivaju ga tako u sudu da je pokrao silan novac a on odgovara:

- Ali, da li sam to stvarno bio ja? Mislim ja nemam ličnost. Ja sam samo funkcija. Ja sam političar kao takav a ne Živorad K. Svaki političar uzima mito ali Živorad K. ne uzima mito. Ja nemam ličnost a ako je i imam ja glumim političara, na distanci od mog lika. Ja objašnjavam političara al ija nisam političar. Ja sam samo glumac, kapiraš? Evo, pitaj Brehta ako ne veruješ.

A onda Žikica naš izvodi ono što se naziva „Verfremdungseffekt“, „V – efekat“ ili efekat začudnosti – kad usledi krajnje argumentovana optužba on kaže „samo trenutak, zovu me iz Centrale“, ode sa pretresa i ne vrati se. Ostaje još samo da ispred suda pokaže srednji prst novinarima i praveći „zvezdu“, bez teksta, pređe pešački prelaz što već spada u moderni teatar i čisto fizičko pozorište, tačnije postmodernistički performans sa naslovom „Najveća je žalost za Srbijom“.

Isečak sa tranzicionog časa veronauke

- Pomoz' Bog deco!
- Bog vam pomog'o očeeeee.....
- Nektarije, otac Nektarije. Menjam oca Nikanora koji je na trudničkom. Čekajte, deco, nemojte se smejati. Nikanorova žena je u blagoslovenom stanju pa otac Nikanor mora da joj se posveti. Šta ste poslednje učili ?
- Čestitke za Božić.
- I Uskrs.
- Jeste? Hajde da vidimo. Hristos se rodi.
- Vaistinu se rodi!
- Hristos uskrese!
- Vaistinu uskrese.
- Da se podsetimo „Oče naš....
- „ iže jesi na nebesi nek ..... mrmmlj mrmmlj..... hleb naš nasušni.... mrmmlj mrmmlj.... kako na nebu tako i na zemlji. Amen“
- Amen? Deco, kaže se „amin“. Odakle vam to?
- Iz filma čika veroučitelje!!!
- Uf, tako nam i treba kad deca ne gledaju pravoslavne filmove. Sav sam gola voda...
- Čika priča sam sa sobom.
- Misliš sa Bogom?
- Pa to!

- Tišina! Ajmo sad svi zajedno: „amin“.
- Amien!!!
- Još jednom. Ame... Amin. Bože me oprosti!
- Amin, Bože me oprosti!
- Uffff, što sam se skid'o s dopa... Dobro deco, a jeste li učili pozdrav za Bogojavljenje?
- ???
- Kaže se: „Bog se javi“ a vi odgovorite „Vaistinu se javi“. Ovo nije uobičajen pozdrav. Dakle, „Bog se javi“ se kaže samo u nekim krajevima Srbije, mislim u Zapadnoj Srbiji, nekim selima u Šumadiji i još ponegde. Za to sam siguran. Hajde, da ne govorite svi u glas ustani ti, ti dečko. Bog se javi.
- Javi.
- Hajde, znam da imaš tremu, polako.
- Bog se javi, vaistinu se javi.
- Ne, ne, to nije potpuno. Ajde još jednom.
- Bog se javi, vaistinu se javi ali ne u celoj Srbiji nego u Zapadnoj Srbiji, Šumadiji i još ponegde.
- Kako?
- Za to sam siguran.
- Ama, dete, je l znaš šta ti pričaš? Bog se javi.
- Vaistinu se javi...
- Odlično!
- ...svuda samo ne u Srbiji.
- Šta si rekao?! Marš napolje. Ajde kod direktora pa mu reci ovo što si meni. Ufff, sine, koji trip! Okej, deco, danas ćemo da učimo o haludžama koje je Sveti Jovan Krstitelj imao u pustinji.
- Čiko, čiko, šta su haludže?
- To ti je... vizije.

- A šta su to vizije?
- Kad se navučeš, kašće ti se samo.

Kako sam ja, Pera Damjanović, postao Evropa

Dosadilo mi je više da čekam da uđemo u Evropsku Uniju. Te oće kaki – te neće kaki, te tu zeka pije vode te tu zeka ne pije vode, te ostalo nam još samo 232434 zakona za usaglašavanje sa onim evropskim i eto nas u svetloj plavo – žutoj budućnosti. Ja sam našao rešenje problema. U tom smislu sam i napravio sledeću deklaraciju:

„Ja, Pera Damjanović, nastanjen u Ulici istorijskih zabluda broj 13, opština Čukarica, Beograd, Leta Gospodnjeg 2011, maja desetog, odlučio sam da se zvanično otecepim od Srbije i postanem Evropska Unija, tačnije deo Evropske Unije. Sa zadovoljstvom saopštavam da me na ovo delo niko nije naterao i da sam sve uradio sam, bez prisustva svedoka. Takođe saopštavam da sam standardizovao svoj stan po minimalnim uslovima EU i da pre možete primiti mene nego recimo Letoniju ili Bugarsku. Razlozi za ovakvo razmišljanje su jednostavni: ja nemam, kao Letonija, probleme sa ruskom nacionalnom manjinom jer ovde niko osim nas Srba, tj. mene Srbina ne živi a ako postanem deo EU ja se neću odseliti kao onih milion Bugara jer je mojih 21 kvadrat već u EU. Što da bežim kad mi je fino? Naglašavam da sam samac, sredovečan i razveden s jednim detetom koje živi s majkom (što je prosek starosti, razvedenosti i dečice

u Evropi) i uredan kao Nemač, diskretan kao Englez i gurman kao neki Francuz ili Italijan. Poroka nemam a pušim isključivo, kad zapalim poneki put iz poze, na ulici, dakle govorimo o Srbiji, izvan Unije što se u tim uslovima i ne smatra za prekršaj. Razmišljam o tome da legalizujem travu kao Holandija ali o tome drugom prilikom. Na terasi imam jako lepo cveće, uvoz iz Portugala, volim da slušam špansku muziku, hranu nabavljam iz svih okolnih zemalja koje su već postale deo EU a sanjam o tome da odem u Češku. U frižideru mi je hladno, pušto, vlažno, pamti glad i ima dosta piva tako da je on moje parče Irske. Moja primanja su nešto između litvanskih i poljskih a prababa mi je Slovako-Austrijanka, inače živela u Sloveniji. Sve u svemu, braćo Evropljani i sestre Evropljanke, primajte me u Evropu. Ako ne sad, a kad?! Ako ne mene – koga, bre?! “

Ne bi dugo i stiže mi pismo iz Unije:

„Poštovani gospodine – državo, polaskani smo što hoćete da nam se pridružite ali mi trenutno, zbog SEKE, nismo u prilici da primamo nove članove niti plaćamo bilo kakve ekstra troškove. Zato vas molimo da, kad stigne ovo pismo platite poštarinu u naše ime a zatim pojedete isto da ne ostane traga o našoj bruci.

Vaš Savet EU“

I ja, šta ću, uradim ko što je rećeno – dam Miletu poštaru njegovo što su mi bile poslednje pare, progutam pismo a ono mi zapne u grlu i ne može da sklizne do želuca. E, tu vam ja lepo opustošim moju „Irsku“ i sve se opet vrati u normalu.

Srećni dobitnik

Bili su vrlo velikodušni prema meni - pustili su me da se rodim i odrastem u ovoj zemlji. Beo sam i Evropljanin a 90% sveta to nije. Hvala im - $\frac{3}{4}$ sveta nema tekuću vodu, struju, hranu tri puta dnevno. Dali su mi besplatno školovanje i priliku da budem deo firme. I okasion da se prezadužim kreditima. Ali to nije sve - još su mi pride dali priliku da dobijem besna kola na nagradnoj igri. I da se pojavim pred kamerama nekolicine televizija, da, i to! Dao sam izjavu u „Previše sam uzbuđen da bih pričao“ stilu. Dobio sam i mogućnost da odvezem kola u drugi deo grada. Promenio sam brzine nekoliko puta, milovao sedišta, udisao miris novih kola. Bio je to seks na točkovima. Tu sam, na periferiji, dobio veličanstvenih 250 evra a oni su kola odvezli nazad u garažu firme. Zauzvrat sam rekao: „Slupao sam ih. Koji bedak“ nekih 1250 puta. Toliko košta samopoštovanje kod nas - 250 jura. Ipak, ja sam i dalje zahvalan.

Još jedna priča o srpskom uspehu

U Biro za zapošljavanje sam stigao tačno na vreme. Kucnuo sam par puta po vratima izlepljenim informacijama a la: „Potreban zavarivač u Prijepolju“ i „Traži se otpušivač kanalizacije u Gnjilanu“. Pomislio sam da bi mi i jedno i drugo dobro došlo samo da i jedno i drugo nije udaljeno 400-500 kilometara od moje kuće. Zavarivački zanat završio nisam, ali ni pristojan obrok nisam dugo svario pa se to moglo naučiti a što se otpušivanja tiče u govornima sam već bio do guše. U kancelariji je spavala mrka, zdepasta službenica, glave zabačene unazad i dugih ruku spuštenih do poda. Testerisala je kao stara parna pilana u selu mog dede. Pomalo sam se raznežio slušajući. Diskretno sam se nakakšljao na šta se Božana razgnevljeno podigla na noge. Stvarno se zove Božana i liči na mečku ali, verujte mi, nije bacila nikakvu senku i učinilo mi se, kad sam uhvatio njen razgnevljen pogled, da ja sledeće proleće dočekati neću.

- Koji si mi bre ti?

- Redovno javljanje - rekao sam pištavo, k'o hor bečkih dečaka na helijumu.

- A što ne kucaš?

- Pa kucao sam.

- Aha - promrmlja Božana za sebe pa doda nešto blaže - Pa, šta ti treba?

- Posao.

Tu ona počne da se cereka kao raspomamljena majmunara.

- On bi posao na Birou za zapošljavanje? U, ta ti je dobra! Heheheh!

A ja, kad čujem ovakvo ismevanje, i to još od neke matorke iz kancelarije, ja sam vam sav lud. I tu ja zaurlam, u pravedničkom gnevu i očaju:

- Kome treba da popušim da bih našao posao?

- Kancelarija tri.

Tu mi Božana baci novine u lice. Politika, original, nema laži, nema prevare, samo masne fleke po rukama. I naslov: „Narodna skupština jednoglasno izglasala zakon o legalizovanju korupcije kroz davanje materijalnih i seksualnih usluga“. Zaigrala mi neka suza u oku. Gde baš da je legalizuju sad kad sam ostao bez kinte? Ne mogu više ni da pozajmljujem pare. E, sad bi mi moj drugar rekao:

- A za šta pozajmljuješ? Za korupciju? Mašala! Konačno i ti da se opametiš! Evo parica i ne brini! Štekuj platu a vraćaj mi mitom!

Ali, ne lezi vraže i Božana! Kriza je – sad se čovek od kojeg sam pozajmljivao pare skriva od čoveka od kojeg je pozajmljivao pare koji se opet skriva od nekog drugog od kojeg je pozajmljivao pare a ja se krijem od svih njih. Iz tužnih misli me prene Božana koja me saučesnički pogleda i kaže:

- Imamo neki problem?

- Ma, ne.

- Ti si beše fakultetski obrazovan?

- Da

Tu mi ona baci izlizano crveno jastuče i doda, skoro

materinski brižno:

- Da staviš pod kolenca da ih ne bi odrao. Vi intelektualci ste tako osetljivi. I, nemoj da mnogo razmišljaš o tome. To je posao kako i svaki drugi. Englezi ga zovu blow job – duvački posao.

Stojim vam ja tako, sav tužan i ubedačen, suza suzu stiže i hiljade pitanja mi prolazi kroz glavu: da li će biti ne-žan taj lik u kancelariji tri, da li će ih biti više, da li ću dobiti besplatnu markicu za prevoz. Tako te stvari.

- Mada - reče Božana sa jezivim osmehom - možda ne moraš ni da ideš u kancelariju tri.

- Kako?

- Pa, to što si planirao da uradiš u kancelariji tri možeš i ovde. Vidiš, ja sam ti se rodila kao žensko ali sam oduvek sanjala da budem muškarac i pridružim se komandskim jedinicama. Para za operaciju nisam imala ali vremena u kancelariji – napretek. I tako, snagom autosugestije, santimetar po santimetar, ja sam svoju vaginu pretvorila u penis a jajnike u testise.

- Ne mogu da verujem!

- Dođi pa proveri.

I tako, bi šta bi i ja dobih krov nad glavom a zatim i posao. Par dana kasnije sam se uselio kod Božane. Imamo dvoje divne usvojene dece i oboje radimo u novoformiranom Ministarstvu za korupciju kao savetnici/ce ministra Mitovića. Evo, dragi čitaoci, još jedne priče o uspešnom pronalaženju posla u kriznoj i tranzitnoj Srbiji. Uz želje da se i vi zaposlite,

Predrag Mlitojević, gospođa

Stotinu i trinajst rešenja za bolji život u Srbiji

1. BIA vam pretura po elektronskoj pošti? Kupite goluba pismošu.

2. Žena vas je prevarila, razvela se od vas i uzela vam imovinu? Odmah uzmite kredit kod nje i platite ljubavnicu.

3. Imate problem sa homofobijom i nemaštinom? Spavajte sa ministrom po želji.

4. Pijete previše? Pijte još više i uskoro nećete ni piti nit' biti.

5. Pregojeni ste? Batalite hleb i vaše brige i život biće kao rukom odneseni.

6. Ne znate za koju stranku treba glasati? Zaokružite sve i dopišite udruženu listu Paje Patka, Šilje i Hromog Dabe. Za svaki slučaj.

7. Imam rešenje za nezaposlenost i alkoholizam. Zaposlimo pijanice kao degustatore pića.

8. Imate seksualne probleme? To je dobro - seks vam je još na pameti.

9. Mislite da vas svet mrzi jer ste Srbin? Idite u Pariz i predstavljajte se kao Amerikanac.

10. Kršteni ste kao pravoslavac a ne znate da se krstite? Uđite u bilo koju crkvu, opsujte popa i videćete kako se krsti.

11. Mrzite nacionalne manjine? Predstavljajte se svima kao Lajoš Keljmendi i ubrzo ćete mrzeti samo Srbe.

12. Brinete se za zdravlje? Brige najbrže beže uz pomoć alkohola, droga i seksa bez zaštite sa što više partnera oba pola.

13. Abortus – da ili ne? Dignite ruke od seksa. Imate vi gluplja posla.

14. Imate mokre snove a nemate para za prostitutku? Ukradite pelene od svog deteta.

15. Gladni ste? Razmislite o hemijskom sastavu smeća koje ste poslednji put jeli i apetit je mrtav.

16. Ne ide vam se u vojsku? Niste čuli da je profesionalna?

17. Ide vam se u vojsku? Niste čuli da ne plaćaju?

18. Ćerka vam se udaje za momka kojeg ne podnosite? Spavajte s njim i ispričajte ćeri najsočnije detalje.

19. Želite da napravite karijeru kriminalca? Tradicionalisti počinju sa džeparenjem a moderni ljudi vise po stranačkim odborima mesnih zajednica.

20. Kako da ne budete ekstremni desničar? Kupite pištolj i upucajte fašistu koji zuri iz ogledala.

21. Kako da ne budete ekstremni levičar? Šutnite prvog prosjaka na kojeg naletite i ako se osećate bogato i moćno – izlečeni ste a ako ne – pridružite se prvoj anarhističkoj grupi na koju naletite.

22. Prijavili bi se za rijaliti šou? Pa idite, prijavite se kad ste takav idiot.

23. Da li da cinkarite drugove za BIA? Pozajmite pare troškadžiji, kola pijanici a ženu podvedite napaljenom i eto moralnih razloga da im se svetite špijuniranjem.

24. Kako da se odviknete pušenja? Teško.

25. Kako se postaviti prema davanju intervjuja ako postanete popularni? Prestanite da ih dajete dok ste još popularni.

26. Plašite se riskantnih zemalja? Iselite se iz Srbije i – pravac Avganistan!

27. Okolina vas smatra za idiota? Problem je u okolini. Idiot ste ako pomislite drugačije.

28. Dete vas pita nešto o seksu – šta ćete mu reći? Sine/ ćero moram nešto važno da ti kažem - ti si se rodio/la bespolan/na.

29. Žena vas vara i? I ništa – barem vam neće zvocati za seks.

30. Njeni roditelji su došli da vas posete na nedelju dana? Namažite telo plavom farbom, obucite kilt, uzmite ogromantan mač u ruke, stanite na kućni prag i urlajte: „Frrreeedoooo!“

31. Nikoga nije briga za vas? Žao mi je što sam ja to morao da vam saopštim.

32. Ne možete da pogledate ljude u oči? Ne može ni Koštunica.

33. Ona stvar vam se zaglavila u šlicu? Razmišljajte o alternativnom seksualnom životu.

34. Nikad niste napisali knjigu? Koliki su napisali brda knjiga pa su umrli u bedi a vi, iako ćete umreti u bedi, bar niste zamarali glavu.

35. Vašeg prijatelja tuku – šta raditi? Tucite ga i vi. Ko mu je kriv kad se svima zamera.

36. Želite da se otarasite potrebe da nosite ženski veš? Ako ste žensko preporučujem bokserice. Za muškarce – pri-

družite se vojsci ili policiji – tamo masa tipova nosi ženski veš.

37. Ne podnosite licemerje crkve? Pustite bradu, kupite džip i odmah ćete osetiti „sladost pravoslavlja“.

38. Kako dobiti sedmicu na lotou? Ništa lakše – zao-kružite sedam brojeva od trideset i šest.

39. Mrzite svoj posao? Prijateljski savet – dajte otkaz. Bolje da gladujete i mislite nego da gladujete prazne glave.

40. Da li bi trebali da se prepustite prostituciji? Ne ukoliko imate dva zdrava bubrega.

41. Izbio je novi rat, vas su mobilisali i poslali u prve redove, žena vas vara, deca su vam narkomani, neki idiot vam je spalio kuću i ubio psa, postali ste alkoholičar, šest meseci života najviše a u rovu vam se neki pas ispišao na nogu? Oslobodite se negativnih misli i ponavljajte sledeću mantru: Najebao sam, najebao sam, najebao sam!

42. Seks pod stare dane? Dignite ruke od seksa pre no što on digne ruke od vas – bolje je časnno povlačenje nego neslavan poraz.

43. Muči vas što niste u dobroj formi? Nipošto nemojte trenirati – sportisti najbrže propadaju.

44. Niste ljubitelj higijene a želite da budete popularni u društvu? Ništa lakše – tajna je u tome da budete smrdljiviji od svih ostalih jer, nema loše popularnosti.

45. Neko vas je na žurci ponudio džointom? Ko vama džoint vi njemu seks i više vam ništa neće nuditi a možda vam se i posreći.

46. Pitate da li ste debeli? Marš u zoo vrt pred kavez sa nilskim konjima pa se tešite.

47. Pitate da li ste mršavi? Ništa utešnije od Fashion weeka ili dokumentarca o koncentracionim logorima.

48. Vi ste krvožedni sociopata koji ubija sve redom? Niste! Za mene ste najdivnije biće predatorske provenijencije i voleo bih da vas ovom prilikom podsetim da sam se odselio u pacifičku državu koja je toliko sitna da je nema na karti sveta.

49. Poljoprivreda je propala? Ništa lakše – pošaljimo seljake u starački dom.

50. Industrija je propala? Da bi nešto propalo ono mora pre toga da postoji.

51. Nezavisno sudstvo? Bolje je da ostane zavisno – ako se osamostali može mu pasti neka ludost na pamet, recimo da se drži zakona.

52. Policijska brutalnost? Odredimo Dan Mržnje - jedan dan u sedmici, recimo, petak, kad se ljudi vraćaju mrtvi umorni sa posla. Ovo je dan rezervisan za masovno prebijanje svih, bez obzira na verske, etničke, starosne ili polne razlike. S obzirom da građanin tada ne može da trči ili pruža bilo kakav otpor policajac može da ga leši kako stigne. Svim ostalim danima policija će, oslobođena negativne energije, biti mirna kao Buda.

53. Da li da se približimo Rusiji ili postanemo član NATO pakta? Za prvo nema potrebe jer nam se Rusija sama opasno približila a za drugo – čitaj prvo. Moja ideja je da povučemo liniju posred Srbije i da prolazi kroz centar Beograda. Sve zapadno od te linije bi bilo nedelju dana u NATO paktu a sve istočno od nje šurovalo sa Rusijom. Sledeće sedmice bi NATO preuzeo istok a Rusija zapad i tako u krug.

54. Da li je ovo pesnička nacija? Da, ovo je nacija pesničenja.

55. Kako ubediti svet da smo najstariji narod na svetu? Alkohol, droga, neuredan život, sve to vas čini starijim nego što piše u krštenici.

56. Odliv mozgova? Zemlja kojoj se toliko odlivaju mozgovi nema pameti. Nek idu ti intelektualci, ionako nam samo kvare prosek.

57. Kako srediti ekološke probleme? Postignut je konsenzus – ova zagađenost ne odgovara ni nama ni prirodi. I to je najbitnije.

58. Ne nalazite predsednika Srbije za naročito privlačnog? Dajte mu još jednu šansu – večera, lepa obećanja, patriotska retorika, iskreni pogled velikih toplih očiju, par flaša vina i još ako imate slobodnu gajbu, ko zna šta će sve ispasti.

59. Da li da se ljutim na nesposobne vlasti? Ne, oni ne odlučuju ni o čemu.

60. Da li da se ljutim na nesposobnu Vladu? Ne, ona ne odlučuje ni o čemu.

61. Da li da se ljutim na predsednika? Vidi gore.

62. Da li da se ljutim na tajkune? Slobodno se ljutite i još slobodnije kupujte – čuo sam da je u susednom hipermarketu velika akcija prodaje piva pod bagatelnim cenama.

63. Ko odlučuje o svemu? Zle čičeskare pune para kojima ne znamo imena jer smo previše glupi da ih zapamtimo.

64. Objasnite nam kako funkcioniše sistem njihovih

obmana? Da, da, dug zemalja Trećeg sveta, to je užasna stvar, da, da... Vidi, Dženet Džekson je pokazala sisu! Šta, savrnili Irak? A da li vi znate da je Riki Martin priznao da je gej?

65. Kako da i mi postanemo medijski manipulatori? Ništa lakše, samo zasipajte narod vestima tipa: Masovni ubica iz Leskovca, Mafijaši iz Zrenjanina ubili deseticu, Srušila se kuća u Leposaviću, Kriminal buja, Natalitet opada, Najdeblji smo narod u Evropi a za kraj – još jedan trijumf Novaka Đokovića!

66. Da li je moralno da oženjen čovek ima ljubavnicu? Nije ali je neizbežno.

67. Kako bi rešili problem nepismenosti u Srbiji? Kao Pol Pot u Kambodži – pobijem pismene i nepismenost više nije problem već standard ispod kojeg se ne ide.

68. Kako da ova zemlja ne stigne do dna? Za sve potrebne informacije o tektonskim poremećajima koji mogu dovesti do potonuća Srbije obratiti se Seizmološkom zavodu. Hvala.

69. Ima li rešenja za svetsku ekonomsku krizu? Ima – nazovimo je srpska ekonomska kriza. Nama to neće biti ništa novo a svetu će biti lakše jer će znati koga da krivi.

70. Kako popraviti odnose sa Amerikom? Masovna preobuka u pruge i zvezdice plus pevušenje kantri hitova plus zaduživanje i podizanje pet nuklearki bi dalo željene rezultate.

71. Kako popraviti odnose sa Rusijom? Masovna preobuka u radne uniforme, nošenje bukagija, klečanje, posipanje pepelom po glavi i dobrovoljno prijavljivanje za kolonizaciju Sibira.

72. Kako popraviti odnose sa Kinom? Streljati sve koji ne misle da je Kina najbolja zemlja na svetu a porodicama naplatiti municiju potrošenu prilikom egzekucije.

73. Kako popraviti odnose sa nesvrstanim zemljama? Reći istinu – mi smo zemlja Trećeg sveta mada naginjemo Četvrtom.

74. Kako sačuvati nacionalnu bezbednost? Deo stanovništva treba da se izjasni kao mađarski ekstremisti, deo kao pripadnici OVK, deo kao vehabije, deo kao ustaše i sve tako. Komšije će biti toliko zgađene da neće hteti da nas okupiraju pa sve da im mi ponudimo.

75. A natalitet? Jedino rešenje je da se deca rađaju sita i ne jedu ništa do svoje osamnaeste a onda lepo emigriraju kad im se otvori apetit.

76. Da li je ova zemlja bolesna od patološkog poricanja odgovornosti i ako jeste kako je izlečiti? Ne, mi smo samo neodgovorni. Jednom rečju - nema nam leka.

77. Kako od Srbije napraviti Ameriku? Srbija već jeste Amerika: multietnička zajednica materijalista kojom vladaju tajkuni i u kojoj stalno raste broj kriminalaca, gojaznih, ovisnika, ludaka i nadobudnih tv – voditelja koje bi najradije zveknuli u facu.

78. Stari i mladi, kako regulisati tu nesrazmeru? Nekome lapot nekome laptop. Naravno, mladima, kao neiskusnima, sledi lapot.

79. Rešenje večnog života? Ko god preživi mesec dana u Srbiji pomisli da će živeti večno a onda, kad zamisli kako bi ovde večnost izgledala, odustane od ideje. Srbe ne zanima večni život pa je i pitanje besmisleno.

80. Istorija Drugog svetskog rata kod nas – kako je

napisati a da se svi slože? U jednoj rečenici? Bio rat – doš'o Tito.

81. Da li treba proglašavati ljude za narodne heroje? Da, i to više nego za vreme Tita. Predlažem i sledeće pravilo: Ko god može da dokaže uz dva svedoka da je godinu dana nosio cipele tri broja manje taj zaslužuje da se proglasi za narodnog heroja.

82. Da li je neophodno da ulice još jednom zamene nazive? Apsolutno, i to u cilju biološke obnove nacije. Sve ulice moraju da budu stimulatívne za narod stoga predlažem: Bulevar Kopulacije, Zmaja od Snošaja, Knez Jebajlova, Švalerska, Bludnička, Knez Jebenova, Razvratnikova, Maksinog Gorkog, Patrisa Na Tumbe, Šezdesetdevetka.....

83. Da ne preterujete? Nimalo. Seks treba da uđe u život a naročito u zdravu ishranu: ovsene pahuljice trebaju da postanu opscene pahuljice, ječmene – jebene, kornflejks – pornflejks....

84. U slučaju da Srbija kao rezultat vaših reformi bude imala previše dece? Čisto sumnjam ali, ako ste čitali znate da je dovoljno izazvati neku glad ili započeti rat pa da se taj problem brzo reši.

85. Plan za istraživanje svemira? Mislím da je to preskupo ali Srbi zaslužuju da na neki način budu u svemiru. Stoga predlažem zajam za trip – skupimo pare na državnom nivou, kupimo LSD, zakucamo se kući, RTS pusti „Odiseju u svemiru 2001“, odvrnemo Bouvijevu „Space Oditty“ ili bilo koji album Pink Flojda i – eto nas kod vas, braćo Marsovcí!

86. Kako upoznati svet sa srpskom kulturom? Emiru Kusturici da se zabrani silazak sa Mokre gore.

87. Kako da objasnimo svetu Kusturičino odsustvo na festivalima? Pošaljimo nekog zapuštenog sredovečnog drvošeću. Niko neće primetiti razliku.

88. Šta uraditi sa srpskim sportom? Zadržati sve stare dobre tradicije: doček, aplauze, ovacije, plesanje ispred gradske Skupštine samo sportiste zameniti naučnicima i piscima. Ako svet misli da nemamo dovoljno kvalitetne ljude potkupiti žiri za Nobelovu nagradu parama koje se uzaludno troše na sport. Tu količinu love niko ne bi odbio.

89. Nijedno državno uređenje nije dalo rezultate. Ima li spasa? Ima. To je društveno uneređenje. Iako se čini da ga živimo mi ga ne živimo. Predlažem zato potpuno razbijanje svih institucija i formiranje robovlasničko-feudalnog sistema, kombinacije između tajkunske imperije i Kusturičinog feuda.

90. Kako država treba da gleda na pojačano interesovanje naroda za religiju? Država i crkva su odvojeni. Ko god mi kaže da je počeo ponovo da živi kao hrišćanin ja mu kažem da se ne nada vaskrsnuću, bar ne u očima države koja veruje samo u one koji plaćaju porez a onda umru umesto da ožive i tako zeznu sistem.

91. Koliko crkva utiče na svetovne vlasti i kako to izbeći? Mnogo a rešenje je jednostavno - birajmo Predsednika za Patrijarha na opštim izborima. Glas naroda – glas Boga!

92. Kako rešiti večiti problem – narodu se čini da država radi za dobro nekolicine bogatih? To nije problem. Normalno je da nam bogati vladaju i to treba prihvatiti kao činjenicu. Skupštini sam već poslao nacrt zakona: ako vi, kao obični bednik koji prima 300 jura mesečno, naiđete na,

recimo nastavnika, radnika ili medicinsku sestru – dozvoljeno vam je da ih pljujete ili oni vas – ko pre stigne. No, ako ste naišli na uspešnog biznismena srednje klase – klimate glavom i kunete se na vernost do smrti, sveštenika - kleknete do zemljice crne, policajca - ljubite ruku i molite batine, političara – skinete se, legnete na tle i kažete mu da radi s vama što mu je volja i tako sve do vrha...

93. Prisilni rad – pomaže li državi? Prisilni nerad je još bolji – ne date ljudima koji vrede da rade i oni lepo emigriraju. Tako se društvo, unificira, inficira, pakuje i pacifikuje.

94. Postoji li način da našu zemlju učinimo turistički atraktivnom? U tri tačke: povući policiju iz Guče i Exita, dozvoliti drogu, opijanje, nasilje bahanalije i ubistva za vreme trajanja ovih festivala i legalizovati prostituciju. E, da, i četiri - otvoriti radnje sa ukusnim suvenirima po celoj zemlji mada, može i bez toga.

95. Srbija nije pomorska zemlja pa... Šta pa?! Morska voda i voda generalno su štetni za ovaj narod i treba ih što više izbegavati.

96. Kako da pomirimo četnike i partizane? Pošaljimo ih ponovo u šumu i sačekajmo da vidimo ko će izaći.

97. Šta ako niko ne izađe iz šume? Lepo im je, što bi izlazili? Jataci, napetost, jurnjava, vaške, pucnjava, bore se za stvar u koju veruju za razliku od nas koji više ne verujemo ni u šta.

98. Turistički slogan za Srbiju? We don't believe a shit since Old Slavs came here.

99. Predlog za novu himnu Srbije? Nova himna će biti pesmičuljak „Šta ću ovde, koj' krasni?“ koji će se na sta-

dionima izvoditi u karaoke verziji sa sve crvenom kuglicom koja skakuće po rečima da bi sportisti ukačili melodiju. Himna bi, što se vidi iz naslova, bila univerzalnog karaktera i bila bi pesma koja povezuje sve narode i narodnosti. Strani turisti bi bili obavezni da znaju da je otpevaju da bi ušli u zemlju. Provera bi se vršila na svim graničnim prelazima. Carinici bi, samim tim, bili u obavezi da znaju da sviraju pratnju na jednom instrumentu po slobodnom izboru.

100. Kako bi definisali punoletnost u novoj Srbiji? Svi su maloletni dok se ne dokaže suprotno.

101. Problem srpskog ljutog neprijatelja - promaje? Srbiju vakumirati i držati je na suvom, hladnom mestu van domašaja dece.

102. Problem klasne nejednakosti? Svi smo robovi pred zakonom.

103. Problem kriminala? Svako delo je kriminalno, naročito ako se dokaže suprotno. Tako nema zločina a svi su kažnjeni.

104. Kosovo – nezavisna država, da ili ne? Država koja nije nezavisna (Srbija) nema pravo da se meša u pitanja druge države koja nije nezavisna (Kosovo).

105. Vraćanje opšte vojne službe? Obavezno regrutovanje svih punoletnih muškaraca i žena u odrede samoubica. Iznenađili bi se odzivom. To bi rešilo i eventualni problem prenaseljivosti.

106. Tolerancija prema drugim religijama je osetljiva tema pa... Ne, nije. Nema tolerancije. Svi smo slovenski pagani i imamo pravo da plešemo goli oko velikog totema (preuređena „Beograđanka“), spavamo sa snajama i zetovima, lovimo medvede i prizivamo kišu.

107. Koga treba birati na sledećim izborima? To je nebitno pitanje. Smak sveta je 2012. godine.

108. Kako popraviti odnose sa našom dijasporom? Zabraniti im da dođu u Srbiju. Nama neće praviti zazubice a pošto neće trošiti pare ovde moći će da ih ulože u neki biznis. I tako svi srećni i zadovoljni.

109. Kako spasiti tradicionalnu srpsku porodicu? Uzeti kao model tipičnu osiromašenu, otuđenu, propalu, posrnulu srpsku porodicu i reći da su oni tradicionalna srpska porodica.

110. Kako ulagati u razvoj srpske nauke? Uхватiti nekog sveže diplomiranog fakultetliju i dati mu: razbucani toster, vunicu, poklopac za teglu od turšije, dve šivaće ugle i jedan bakarni kalem a onda mu narediti da napravi svemirsku stanicu. Ako uspe u tome savetovati mu da ode u inostranstvo.

111. Koga vidite kao čoveka koji može da donese prosperitet ovoj zemlji? Mene. Bilo bi folirantski da kažem neko drugo ime.

112. A ko će najpre doneti propast ovoj zemlji? Opet ja. Što je nekima napredak drugima je propast. Takva je ova zemlja – nikad zadovoljni.

113. Kako doneti ozbiljnost ovoj zemlji? Za početak: svi koji su pročitali moje savete ne trebaju da ih shvate ozbiljno. Sve ostalo ide samo po sebi. Napominjem i to da svako ko dobije ovaj tekst mora da ga u roku od deset dana pošalje na deset različitih adresa inače će ga zadesiti težak pičvauj.

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

Rođen je 1975. godine u Beogradu. Piše romane, drame, aforizme, pesme i kratke priče. Diplomirani historičar i dramaturg. Magistar nauka o dramskim umetnostima iz oblasti studija pozorišta.

Drame: *Sistem* (Narodno pozorište Užice, 2001), *Zubi* (Srpsko narodno pozorište, Novi Sad, 2004) *Aladinova čarobna lampa* (2007, Pinokio) i *Naš čovjek* (omnibus, koautor) HercegNovosko pozorište (2008). Zbirke drama: *Bliskost* (Svetozar Marković, Zaječar 2006) i *Posle Utopije* (KCR Kraljevo, 2009). Romani: *Glečer* (Dereta, 2007), *Keltska priča* (Mali Nemo, 2008), *Dva u jednom* (Mali Nemo, 2009) i *Vođa* (VBZ, 2010).

Knjige aforizama: *Pij Sokrate, država časti* (Matica srpska, 1998) i *Neće moći* (Alma, 2006). Teatrološke studije: *Kako je Tito razbijao "Tikve"* (Narodna knjiga, 2005), *Slomljeno slovensko ogledalo* (Mali Nemo, 2010).

Dobitnik je nagrade *Josip Kulundžić* za izuzetan uspeh na polju dramaturgije (2004), druge nagrade Radio-Beograda za radio-dramu (2003), *Vibove nagrade* (2001) i *Zlatne kacige* (1997), aforizmi, nagrade za najbolji domaći tekst za lutkarsko pozorište (Novi Sad, 2007) i nagrade *Mali Nemo* za roman (2008). Dobitnik je teatrološke stipendije *John McGrath*, Edinburgh, UK (2007). Dobitnik je regio-

nalne *VBZ nagrade* 2010. godine za najbolji roman napisan na hrvatskom, bošnjačkom, crnogorskom ili srpskom jeziku.

Objavljivao je i objavljuje kako književne tako i stručne tekstove te prikaze u časopisima i listovima: *Danas*, *Koraci*, *Booksa*, *Treći trg*, *Beton*, *URB*, *Reč*, *Male novine*, *ETNA*, *Braničevo*, *Kvartal*, *Znak*, *Polja*, *Gradina*.... Sviraio je gitaru i komponovao autorske numere u rok bendu *Skribomani*. Trenutno radi na dva solo projekta pod pseudonimima Billy Pilgrim i Alex Brutalis.

Kontakti:

www.myspace.com/aleksandarnovakovicworks

www.myspace.com/bilypilgrimbg

<http://www.myspace.com/575449616>

Aleksandar Novaković
MALO LI JE?

1. izdanje

<i>Glavni urednik</i>	Đorđe Otašević
<i>Korice</i>	Milan Beštić
<i>Korektura</i>	Dejana Jovanović
<i>Izdavač</i>	„Alma“, Beograd
<i>Štampa</i>	„Skripta internacional“, Beograd
<i>Tiraž</i>	100
<i>ISBN</i>	ISBN 978-86-7974-252-0

www.alma.rs
www.alma.co.rs
almabg@orion.rs

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.163.41–7

NOVAKOVIĆ, Aleksandar

Malo li je? / Aleksandar Novaković. – Beograd : Alma,
(Beograd : Skripta internacional). – 1. izd. – 209 str. ; 21 cm. –
(Biblioteka Humor i satira / [Alma, Beograd] ; knj. 109)

Tiraž: 100.

ISBN ISBN 978-86-7974-252-0

COBISS.SR–ID 187806220